

HOKOSZ Krónika

A Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége és az MH Budapesti Nyugállományúak Klubja kiadványa

Köszöntöttük az időseket

MEGŐRÖKÍTETT P L L A N A T A I N K 2023-BAN

Szeptember 20-án a BPNYKLUB Kertbarát tagozata megrendezte hagyományos terménykiállítását

Október 26-án felkerestük a Krisna-völgy Indiai Kulturális Központot és Biofarmot

Augusztus 16-án a Tiszta Égbolt BE a Repülő és légvédelmi tagozattal közösen, az Őrs vezér téren megemlékezett a katonai repülés hőseiről

A Pénzügyi tagozat június 26-i klubnapján Csonka Zsuzsa operaénekes is közreműködött a kerekévfordulósok köszöntésén

Esett az eső, mégis szép számmal vettünk részt november 11-én az I. világháborút lezáró fegyverszüneti egyezmény aláírása alkalmából rendezett hagyományos gyertyagyújtáson a Városmajorban

A Honvéd Kulturális Központ Regiment éttermében a nemzetközi férfinap jegyében november 21-én bajtársi találkozót rendezett a TÉBE, melyen felköszöntötték a 96. éves Törjék Ottó ny. alezredest

Tisztelt Olvasó!

Az év végéhez közeledve, kicsit hátranzve értékelhetjük ez évi életünket. Önkényesen életünk általam fontosnak tartott két meghatározó körülményét emelem ki.

Nagy öröm volt számunkra, hogy a 2022-ben hivatalba lépett honvédelmi vezetés az év elején időt tudott szakítani arra, hogy találkozzon a honvédségi nyugdíjas-szervezetek képviselőivel.

Budapesten, a Stefánia Honvéd Kulturális Központ színháztermében a honvédelmi miniszter és a Honvéd Vezérkar főnöke részvételével februárban megtartott teltházas találkozó megerősített bennünket abban, hogy a honvédelmi vezetés továbbra is várja nyugdíjas társadalmunk támogatását. A találkozások vidéki helyszíneken az év folyamán tovább folytatódtak, és eddigi ismereteink szerint a jövő évi tervekben is szerepelnek.

Némi rálátással a vezetés leterheltségére, külön elismerésnek és megtiszteltetésnek vehetjük, hogy ebben a rendkívül feszült nemzetközi helyzetben tudtak erre időt fordítani. Ezen találkozásoknak új színfoltja a Miniszterelnökség Kabinetirodája és a Civilút Alapítvány tevékeny közreműködése.

A vezetői tájékoztatókat meghallgatva és a honvédelmi médiahíreket követve örömmel kísérjük figyelemmel a 175 éves Magyar Honvédség szervezeti és haditechnikai fejlesztését, és magunkat egy kicsit hozzáértőnek értékelve, nagyra tartjuk a november hónapban zajló, hadseregen kívül a védelmi igazgatást is érintő, az ország nagy részére kiterjedő komplex hadgyakorlatot.

Nyugdíjas közösségeink belső életét áttekintve a 2023. évet egy kicsit nehéznek értékeljük. Az országunkat sújtó gazdasági nehézségek bennünket is érintettek. A névértékben változatlan támogatások mellett a kétszámjegyű infláció eléggé lecsökkentette a korábban képzett tartalékainkat. Többek között veszélybe került a HOKOSZ Krónika megjelenítése is. Költségcsökkentési okokból a példányszámot jelentősen csökkentettük, egyidejűleg a Budapesti Nyugállományúak Klubja honlapján elektronikusan is olvashatóvá tettük.

Anyagi gondjaink mellett arról is számot adhatunk, hogy összességében ez évi programjainkat sikerült teljesíteni. A fennállásuk kerek évfordulóját ünneplő tagszervezeteink – igaz, hogy a tervezettnél visszafogottabb mértékben – megtartották ünnepi rendezvényeiket. A honvédelmi vezetés elismerései mellett szövetségünk elnöksége is elismerte a kiemelkedő munkát végzett tagtársainkat. Működési gondjainkat enyhíti, hogy a Miniszterelnökség Kabinetirodája a közelmúltban ez évi felhasználásra támogatás-kiegészítést biztosított.

Kissé előre tekintve, a jövő év első felében Európai Parlamenti és önkormányzati választásokra kerül sor. A választási kampány egyes elemeivel már napjainkban is találkozhatunk. Kérem tagszervezeteinket, hogy – az egyes tagjaik politikai meggyőződésétől függetlenül – tartsák távol magukat a politikai vitáktól, alapszabályuknak és korábbi katonai esküjüknek megfelelően működjenek. Tartsák szem előtt, hogy a katonai eskü egy életre kötelez és a haza védelme független a politikai pártok csatározásaitól.

Élve az alkalommal, végezetül engedjék meg, hogy a szövetségünk elnöksége nevében kívánjak Önöknek és szeretteiknek sikerekben gazdag, egészségben eltöltendő boldog 2024-es esztendőt.

Domine János ny. dandártábornok
a HOKOSZ elnöke

Tartalom

HOKOSZ Krónika

III. évfolyam 3. szám, 2023.

Megörökített pillanataink 2023-ban .. 2

Visszatekintve és előre nézve 3

A HOKOSZ szervezeteinek életéből

Mozgalmas klubélet Ercsiben 4

25 éves a Puskás T. Bajtársi Egy. ... 6

40 éves a Zrínyi M. Honv. Ny. Klub .. 8

A Bethlen Gábor Ny. Klub életéből 8

Európa Kult. Főv. címhez méltóan 9

A BPNYKLUB életéből

65 éve a bélyeggyűjtés szolgálatában ... 10

25 éves a Törzsasztal tagozat 11

70. évfordulóra emlékeztek 12

175 kilométeres zárandokút 14

Kertbarátok konferenciája 16

Életem egy felejthetetlen napja

Katapultálással végződött az éjszakai ... 18

Kultúra

Bemutatkozik Dudás S. katonafestő .. 20

Megemlékezések, koszorúzások

Séta a Fiumei Úti Nemz. Sírkertben ... 21

In memoriam 22

Stefánia – Honvéd Kulturális Központ

2024. januári – februári programjai .. 23

A Zrínyi Kiadó újabb könyvei 24

MOZGALMAS KLUBÉLET ERCSIBEN

Mint minden évben, az idén is fontos esemény volt a Honvéd Nyugállományúak Klubja életében a február 17-én megtartott 2022. évi beszámoló és 2023. évi feladatszabó közgyűlés. A közgyűlést megtisztelte jelenlétével a város polgármestere és mindkét alpolgármestere, továbbá a székesfehérvári toborzó és érdekvédelmi iroda munkatársa, aki egyben kihelyezett fogadóórát is tartott.

A beszámolóban 2022-öt illetően eredményes évről adtunk számot mind a tervezett rendezvényeink, programjaink, mind gazdálkodásunk vonatkozásában. Éves munkaprogramunkban tervezett feladatainkat teljesítettük, az évet pozitív gazdasági eredménnyel zártuk, működésünk megfelelt a tagság elvárásainak. Kiemelt rendezvényként kezeltük klubunk megalakulása 45. évfordulójának megünneplését. A 2023. évi munkaprogramunkat és költségvetésünket az előző évek gyakorlatának megfelelően terveztük. A tagság az előterjesztéseket egyhangúlag elfogadta. Közgyűlésünket izletes vacsorával és jó hangulatú zenés-táncos mulatsággal fejeztük be.

Március 11-én megtartottuk hagyományos nőnap ünnepünket. A rendezvényen a köszöntőn túl emléklappal és egy kis virágos ajándékkal kedveskedtünk hölgytagjainknak. Ezen az összejevetelen hagyományosan a klub férfi tagjai végezték a kiszolgálást és a tombolajáték feladatait, miközben hősiessen viselték a gyakorlatlanságból adódó kisebb hibák miatt a hölgyek „csipkelődő” bírálatait. A rendezvényünk – elősorban táncos lábú és kedvű hölgytagjainknak köszönhetően – fergeteges hangulatú mulatozással zárult.

Részt vettünk a város majálisán megrendezett főzőversenyen. Ugyan a versenyen dobogós helyezést nem értünk el, de legjobb elismerés a főzőmestereknek az volt, hogy a nagy üst babgulyást a tagságunk finomnak értékelve, az utolsó cseppig elfogyasztotta. A majalison közreműködésünkkel az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 3. Hadkiegészítő és Toborzó Központ katonai toborzó pontot üzemeltetett. Természetesen a toborzó pont katonáit is vendégül láttuk versenyételnkűnkől.

Klubunk életében első alkalommal május 16. és 19. között 25 fő részvételével csoportos üdülés szerveztünk Csopakra. Sajnos az időjárás nem volt kegyes hozzánk. A viharos szél miatt a tervezett hajókirándulásunk elmaradt. Az esős, szeles időben a szabadtéri szalonnasütés helyett a közösségi teremben ettünk sült szalonnát. A néha-néha előbukkanó napsütést kihasználva sétálgattunk Csopakon, Balatonfüreden, néhányan Veszprémet és Tihanyt is felkeresték. Szakszerű idegenvezetéssel meglátogattuk a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság csopaki kertjének természeti kiállítását is, melynek keretében a Balaton-felvidék növény- és állatvilágáról kaptunk tájékoztatást. Estéinket jó hangulatú baráti beszélgetések mellett a közösségi teremben töltöttük, ahol elfogyasztottuk az otthonról hozott jelentős mennyiségű folyékony és szilárd halmazállapotú finomságokat is. A nem kedvező időjárási körülmények mellett is nagyon jó éreztük magunkat és elhatároztunk, hogy a lehetőségek függvényében ilyen programot a jövőben is szervezünk.

A Magyar Honvédelem Napja alkalmából május 20-án ünnepi rendezvényt tartottunk. A rendezvényen felidéz-tük a 175 éves Magyar Honvédség megalakulásának előzményeit, a magyar szabadságharc 1848-as főbb eseményeit, külön kitérve Buda vára visszafoglalása körülményeire és jelentőségére. Az Ercsi laktanyában töltött katonaeletünkre emlékezve – csodálva a természet erejét – mély meghatódottsággal néztük meg egykori szolgálatunk helyszínéről készített kisfilmet, mely bemutatta az elmúlt 24 évnyi elhagyatottság „eredményét”. Rendezvényünk hagyományos baráti beszélgetéssel, zenés-táncos, katonanótás programmal zárult.

Május utolsó hétvégéjén hagyományos programunk a Magyar Hősök Emlékünnepének megrendezése. Ezt már hat éve városi rendezvényként klubunk szervezi.

Mint korábban, ebben az évben is a rendezvény részeként, május 27-én (szombaton) I. világháborús hadikártyákkal ulticsatát hirdettünk. A nagy ulticsata végén az első három helyezettet kupával és oklevéllel díjaztunk, a többi résztvevő emléklapot kapott. A díjakat és az emléklapokat városunk alpolgármestere és klubunk elnöke adta át. Ezen túl valamennyi résztvevő a klubunktól egy-egy honvédelmi tárgyú könyvet is kapott.

Az ünnepi megemlékezést május 28-án, vasárnap délután, a Köztársaság téren, a Duna partján lévő I. és II. világháború hősi halottjai és áldozatai emlékműveinél tartottuk. A megemlékezésen meghívott vendégként megjelent *dr. Koltai Gábor*, a Fejér Vármegyei Kormányhivatal Martonvásári Járási Hivatal hivatalvezetője, *Máté Sándor* alezredes, tábori lelkész, a HM Tábori Lelkészi Szolgálat, Protestáns Tábori lelkészi Szolgálati Ág, Protestáns Tábori Püspökség titkára. A jelentős számú résztvevő mellett az ünnepségen részt vett *Szabó Tamás*, városunk polgárestere és *Gólics Ildikó* alpolgármester, *Szili Istvánné*, városunk Horvát Nemzetiségi Önkormányzatának elnöke, *Szeleczky Csaba*, a városi Nagyboldogasszony Kegyelemlő plébánosa és *Mihály Péter* orgonaművész, karnagy vezetésével a templom kórusa. A helyi rendőrőrsöt *Bali Imre* rendőr törzsszázados képviselte. A rendezvényen díszörökként és zászlókísérőként közreműködtek a MH 6. Sipos Gyula Területvédelmi Ezred önkéntes tartalékos katonái.

Az ünnepség kezdetén megszólalt a Nagyboldogasszony plébánián a „Hősök” harangja, majd a plébánia kórusa elénekelt a Himnuszt. Klubunk elnökének megnyitója, a meghívott vendégek bemutatása és a kórus előadása után Gólics Ildikó alpolgármester asszony osztotta meg a résztvevőkkel az ünneppel kapcsolatos gondolatait, majd dr. Koltai Gábor emlékezett a magyarság hőseire és áldozataira. Máté Sándor és Szelezky Csaba közös kegyeleti megemlékezését, imáját követően a plébánia kórusának előadását hallgattuk meg, majd a résztvevők az emlékműveknél elhelyezték a megemlékezés koszorúit és virágait. Zárásként a kórus előadásában elhangzott a Szózat.

Az emlékműveknél megtartott ünnepséget követően a résztvevők szűk körben a református templomnál meghallgatták *Darvas-Tanács Erik*, református lelkész gondolatait, majd a templom falán lévő, a református felekezethez tartozó, I. világháború során elhunytak neveit tartalmazó emléktáblánál elhelyezték a megemlékezés koszorúit. Ezt követően a Nagyboldogasszony Kegyetemplomnál *Klaibán Sándor* emlékezett meg a hősokról, és a résztvevők a plébánia falán elhelyezett, az I. világháború során elhunyt római katolikus hívek neveit tartalmazó emléktáblánál koszorúztak. Végül *Klaibán Sándor* rendkívül érdekfeszítő vezetésével a Kegyetemplom megtekintésére is lehetősége nyílt az érdeklődőknek.

Klubéletünk részét képezik a nyári összejövetelek. Ebben az évben Csapat-történeti Múzeumunk udvarán négy alkalommal jöttünk össze csoportos kerti partira. Szabolcsi specialitásként készítettünk káposztás paszulyt, főztünk lecsót, burgonya- és babgulyást. Az összejöveteleket felhasználtuk a múzeum épületének nagytakarítására, a kert rendbetételére, az elvadult és elszáradt növényzetének eltávolítására. A munka mellett az ízletes ebédre várva a résztvevők baráti beszélgetéssel, ultizással, a hozott házi finomságok kóstolgatásával töltötték el az időt.

A nyári időszakban rendszeresek a gyógyfürdő-látogatások. Az idén Kiskunmajsán, Cegléden és Kecskeméten töltöttünk egy-egy kellemes napot. Vállalkozó kedvű hölgytagjaink ebben az évben is szerveztek kiscsoportos kirándulást Budapestre. Meglátogatták Zuglóban a Japánkertet, megebédeltek a Stefánia Palotában és bejárták a Budai Vár nevezetességeit, a Mátyás-templomot, a Halászbástyát, utaztak a siklóval.

Városunk közéletének fontos eseménye az augusztus végén, szeptember elején megrendezett Eötvös Napok rendezvénysorozat, melynek részeként már több éve a szépkorúak részére ulti- és sakkversenyt szervezünk. Az ez évi versenyeket szeptember harmadikán tartottuk meg. Az első három helyezettek kupa és oklevél, a többi résztvevő emléklap elismerésben részesült. Az elismeréseket a város polgármestere és klubunk elnöke adta át.

Hagyományosan szeptember utolsó szombatján tartjuk meg az Ercsiben működött katonai szervezetek ünnepét, röviden a csapatünnepet. Ebben az évben ezt szeptember 30-án rendeztük meg.

A rendezvény keretében megemlékezést tartottunk az Ercsi helyőrségben működött katonai szervezeteknek az egykori Tiszi Klub kertjében klubunk által 2002-ben felállított emlékművénel. A megemlékezésre minden évben a helyőrségben korábban szolgált katonatársainkat kértük fel. Ebben az évben a megemlékezést *Szili Istvánné* ny. zászlós, a Helyőrségi Művelődési Otthon korábbi

vezetője tartotta, aki a szolgálati emlékei mellett a laktanyában folyó pezsgő kulturális és művelődési életéről is szólt. A megemlékezés zárásaként az emlékműnél koszorút helyezett el a város képviselőjében Szabó Tamás polgármester és Gólics Ildikó alpolgármester, valamint klubunk nevében az egykor itt szolgált katonák sora.

A csapatünnep részeként az Eötvös József Művelődési Ház színháztermében ünnepi összejövetelt tartottunk. Erre a város vezetői és a 3. HTK képviselői mellett meghívtuk a környékbeli nyugdíjasszervezetek képviselőit is. Az ünnepi beszéd az egykori Ercsi Helyőrségre emlékezés mellett külön szólt a 175 éves Magyar Honvédségről és a jelen kihívásairól. A ráckeresztúri Mákvirág együttes táncos előadását követően finom vacsora következett. Rendezvényünk baráti beszélgetéssel, tombolajátékkal és zenés-táncos mulatsággal zárult.

Klubunkban hagyomány, hogy a halottak napjához kapcsolódva gyertyát gyújtunk, és virágot helyezünk el a város temetőjében nyugvó egykori katonatársaink, honvédelmi alkalmazott munkatársaink és klubtagjaink sírján. Ebben az évben ezt október 30-án tettük meg. A városi temetőben jelenleg 82 sírt tartunk nyilván.

Klubéletünk része a november 4-i nemzeti gyásznapi fáklyás megemlékezés rendezésében való közreműködés. Az 1956. november 4-én megindult szovjet támadás következtében városunkhoz kötődően két katona – Ludmann Sándor és Adolf József honvédek – fegyverek tüzétől elszendvedett sérülések következtében halt meg. Emléküket a Honvéd Csapat-történeti Múzeum falán és a Szabadság téri emlékművön elhelyezett márványtábla őrzi. Klubunk november 3-án este fáklyás megemlékezésen ünnepi beszéddel és emléktáblák megkoszorúzásával adózott emléküknek.

Klubunk tagságából 13 főnek lehetősége volt november 9-én Székesfehérváron részt venni a nyugálományú katonáknak és nyugdíjas honvédségi alkalmazottaknak a Honvéd Vezérkar főnöke által tartott tájékoztatón, ahol a Magyar Honvédség jelenlével és jövőjére vonatkozó terveivel ismerkedtünk meg.

Klubunk életének fentiekben vázolt eseményei mellett számot adok arról is, hogy tevékeny részesei vagyunk Ercsi közéletének. A város emlékhelyein a helyi és nemzeti ünnepek alkalmából ebben az évben is nyolc alkalommal helyeztük el a kegyelet és a megemlékezés koszorúit.

A fentiekben vázolt ünnepi alkalmak mellett ebben az évben is több alkalommal részt vettünk a társ nyugdíjasszervezetek zenés-táncos rendezvényein.

Sajnos klubéletünk részeként a kegyeleti eseményekről is beszélni kell. Ez az év életünk egyik legfájdalmasabb éve volt. Az év folyamán hat klubtársunktól vettünk örökre búcsút. Gyászszertartásaikon a hozzátartozók igényei szerint működöttünk közre, és sírjaikon klubunk nevében elhelyezett koszorúkkal búcsúztunk el tőlük. Emléküket megőrizzük.

Klubunk életéről és főbb eseményeiről rendszeresen beszámol az Ercsi Web tv és a Honvéd Csapat-történeti Múzeum Facebook-oldala. Az érdeklődők itt is tájékozódhatnak életünkről.

Domine János ny. dandártábornok

a klub elnöke

25 ÉVES A PUSKÁS TIVADAR BAJTÁRSI EGYESÜLET

Az alapítókat 1998-ban az a nemes célkitűzés vezérelte, hogy Puskás Tivadar szellemi hagyatékára építve olyan közösséget hozzon létre, amely megőrzi, és az utókorra örökíti a hat évtizedes múltra visszatekintő egyetemes híradószolgálat hagyományait, szellemi és tárgyi emlékeit, eredményeit. Ennek keretei között ápolja a szolgálat kultúráját, erősíti tagjainak bajtársi együvé tartozását, lépést tart a kommunikáció technikai fejlődésével, tevőleges részt vállal az információs társadalom építésének folyamatában, a jövő ifjú távközlési szakembereinek hazafias honvédelmi felkészítésében.

Az elmúlt évtizedek sikerének tartjuk, hogy Egyesületünk meg tudta szólítani a hivatásos és nyugállományú híradótiszteket, tiszthelyetteseket, altiszteket, közalkalmazottakat, honvédelmi alkalmazottakat, a polgári távközlési szakemberek népes csoportját, ami méltán reprezentálja tagságunk összetételét.

A múlt becses értékeinek megőrzése mellett kiemelt gondot fordítunk a jövőre, a fiatal generáció megszólítására, tehetségük kibontakoztatására, társadalmi munkába való bevonására, a kiemelkedő értéket képező munkák alapítványi támogatására.

Céljaink és feladataink részletesen megtalálhatók a honlapon elérhető Alapszabályunkban.

Munkánk elismeréseként 2006-ban, Budapest XVIII. kerületének (Pestszentlőrinc–Pestszentimre) Önkormányzata „Egyesületi Emlékszablót” adományozott tagságunknak.

Az elmúlt években – a helyenként és időnként felmerült gondok ellenére – az Egyesület fejlődése töretlen volt. Interaktív honlapunkon (www.puskashirbaje.hu) felületet biztosítunk valamennyi híradó társszervezetünk számára, és biztosítjuk minden tagunk számára a véleménykifejtés szabadságát. Évente kétszer megjelenő lapunk, a „Puskás Híradó” (valamennyi lapszám a honlapon megtalálható) az új

szakmai kérdések mellett a magyar katonai hagyományokkal, a nemzeti sorsfordulókkal, irodalommal és kegyeleti kérdésekkel is foglalkozik. Nemzetközi kapcsolatainkat jellemzi, hogy román, szlovén, valamint USA-beli állampolgárságú tagjaink is érdeklődéssel kísérik egyesületünk munkáját.

Egyesületünk 25 év alatt hét könyvet szerkesztett és adott ki.

„A magyar katonai híradás története” tudományos alapokon történő feldolgozása a szerkesztőbizottság (melyben tagjaink jelentős munkát végeznek) részéről ütemesen folytatódott. Munkájukról rendszeresen tájékoztatást adnak a Puskás Híradóban és a honlapon. Az I. rész már megjelent a HM támogatásával, a Zrínyi Kiadó gondozásában. A könyv lehetőséget nyújt szakmánk kialakulása történetének és fejlődési szakaszainak megismerésére, ezáltal is ösztönözve a fiatalokat e nemes szakma választására. A további részek kidolgozása ütemesen folytatódik.

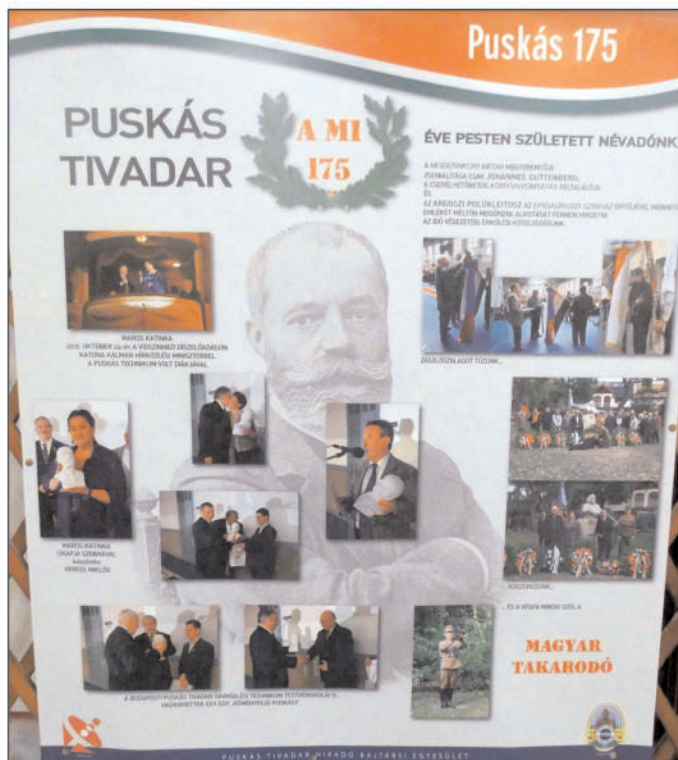
A 2023. év egy jeles évforduló, egy szerény ünnepésre adott alkalmat, 25 évesek lettük. Bár egyesületünk tagjainak átlagéletkora 71,5 év, mi most is fiatalnak érezzük magunkat.

Egy programsorozattal emlékeztünk az évfordulóra, melynek kezdetén megkoszorúztuk támogatóink és együttműködőink képviselői jelenlétében az egyesület által a Mária Terézia (korábban Petőfi Sándor) laktnyáiban „A híradó katonák emlékére” felállított kopjafát.

A Híradók Napjához kapcsolódva emlékeztünk névadónk szobrainál és síremlékénél. Két alkalommal tartottunk nyílt napot az NKE Hungária körüti kampuszán található Híradó Múzeumban, melyet médiafelelősünk, *Solti István* ny. alezredes gondoz, tart életben hosszú évek óta. Közművelődési tevékenységünk részeként a Híradó tagozattal közösen, számos kirándulást és múzeumlátogatást szerveztünk. Kiemelkedő volt a „Felvidéken Petőfi nyomában” program.

Tablónk névadónk születésének 175. évfordulójára

A 25. évforduló tiszteletére jubileumi híradó bajtársi találkozót szerveztünk a Stefánia Palota – Honvéd Kulturális Központ pódium bájában (kán-kán nélkül), melyen megtszinteltek bennünket az aktív híradó-állomány képviselői, élükön a híradó- és informatikai csoportfőnökkel. De ott voltak a tiszteletbeli tagjaink is.

Emlékezetes rendezvény volt, hiszen a BHD állományából négy tehetséges klarinétos adott nagyszerű műsort. A másik meglepetés volt, hogy az emlékező tartó elnök (*prof. dr. Rajnai Zoltán*) repülőjárata nem indult el Barcelonából. Ám egy éjszaka alatt megszületett a megoldás, amire a találkozó részvevői közül sokan rácsodálkoztak. A megfelelő időpontban megjelent az elnök videókapcsolaton keresztül, és elhangzott a megemlékezés (a teljes szöveg a honlapunkon megtalálható).

Néma főhajtással emlékeztünk azokra a bajtársnőinkre és bajtársainkra, akik már az égi hírközlést szervezik. Megalakulásunk óta 155 bajtársunktól kellett búcsút vennünk. Emléküket ma is őrizzük.

Közösségünk és tagjaink negyedévszázados munkájuk elismeréseként számos köszöntést és elismerést kaptak.

November 15-én Újbudán megkoszorúztuk Puskás Tivadar köztéri szobrát Újbuda Önkormányzat és a létrehozó civil szervezetek képviselőivel közösen, ahogy azt az elmúlt években is tettük.

HOKOSZ Krónika

Megkoszorúztuk Puskás Tivadar szobrát is

Az Egyesület további feladatait az alábbiakban fogalmaztuk meg az Alapszabályban meghatározottakon kívül:

- ☛ segítséget nyújtani a hadkiegészítő szervezeteknek (ha szükséges, más honvédségi és rendvédelmi szervezeteknek) érdekvédelmi feladataik ellátásához (a nyugállományúakkal kapcsolatban);

- ☛ segíteni, ösztönözni a helyi, a honvédségi és rendvédelmi szervezetnél a nyugállományú tagok erkölcsi és anyagi, társadalmi presztízsének megőrzését, javítását;

- ☛ erősíteni a honvédelmi és rendvédelmi szervezetekhez fűződő kapcsolatokat;

- ☛ elmélyíteni a tagok együvé tartozását, az egyesülethez való kötődését;

- ☛ egyesületi tagságukra való tekintet nélkül, segítséget nyújtani a tagjaink környezetében élő nyugállományú katonáknak az őket érintő kérdésekben, kiemelten szociális helyzetükre;

- ☛ aktív kapcsolatokat ápolni az „újjáalakult” katonai szervezetekkel.

Negyedévszázados munkánk sajnos nem mutatható be ezen a két oldalon. Tisztelt érdeklődők! Látogassák meg a honlapunkat, amely kicsi és szerény, DE A MIÉNK!

Felker Lajos ny. ezredes

a bajtársi egyesület ügyvezető elnöke

40 ÉVES A ZRÍNYI MIKLÓS HONVÉD NYUGDÍJAS KLUB

A Zrínyi Miklós Honvéd Nyugdíjas Klub ezt az évet a március 25-én megtartott beszámoló, egyben 40 éves jubileumi közgyűlésével kezdte. A megjelenteket *Csáki Bertalan* ny. alezredes, elnök köszöntötte. A rendezvényen jelen volt *Német Andor* alezredes, az MH KIKNYP 3. Hadkiegészítő és Toborzó Központ parancsnoka, *Koppány Zoltán* ny. százados, a BEOSZ Dél-dunántúli régió vezetője, valamint *Farkas Andrea* törzsszázlós, az MH KIKNYP 8. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi iroda képviselője, valamint tagtársunk *Bencze János* ny. ezredes, a HOKOSZ képviselőjében. A közgyűlésen elnökünk beszámolt a 2022. évben végzett munkáról, amit kiegészített az eltelt 40 évről készült írásos előterjesztéssel. A tagság az elhangzott beszámolókat, terveket egyhangulag elfogadta.

Mivel a vezetőség mandátuma lejárt, az alapszabálynak megfelelően sor került a tisztújításra. A tagság a régi elnököt, *Csáki Bertalan* ny. alezredest, a régi vezetőségi tagokkal együtt, újra megválasztotta.

A program további részében elismerések átadása következett. Az ünnepi közgyűlés műsorral, finom ebéddel és jó hangulatú beszélgetéssel zárult.

A későbbi hónapokban megrendezésre kerültek a családi délutánok (május 5-én, és október 20-án),

melyeken 20-23 fő vett részt, a következőt december 15-én tervezzük megtartani. Június és szeptember hónapokban egyik tagtársunk Fadd-Domboribna lévő tanyáján, vegyes pörkölteket főztünk, 18-20 tagunk részvételével. Ezeken az alkalmakon köszöntöttük az aktuális kerek évfordulós születésnaposokat; a 80. életévüket betöltőknek emlékplakettet adtunk át.

A Szekszárd város által szervezett ünnepeken, koszorúzásokon minden alkalommal egyenruhában veszünk részt mint a megye egyetlen fegyveres szervezetek klubja. A toborzó irodával kötött együttműködés alapján, az idén is 12 gondoskodási körbe tartozó bajtárs, volt kolléga, kolléganő látogatását vállaltuk. A látogatások alkalmával új tagokat is próbálunk toborozni.

Az idei évben végzett munkájukért több tagunk is elismerésben részesült. *Csákiné Tóth Ilona* ny. törzsszázlós március 15-e alkalmából emléktárgyat, *Szikszai György* ny. alezredes október 1-jén, az idősek világnapja alkalmából az Aranykor ezüst, *Csáki Bertalan* ny. alezredes október 23-a alkalmából az Aranykor bronz fokozatát vehette át. *Törő György* ny. ezredes Vármegyei Prima Primissima díjban részesült. Bízunk benne, hogy a még hátralévő rendezvényeink megtartásának sem lesz akadálya.

Csákiné Tóth Ilona ny. törzsszázlós

A Bethlen Gábor Nyugdíjas Klub emlékezetes napjai

A keszthelyi Bethlen Gábor Nyugdíjas Klub egy látnivalókkal, ismeretekkel és élményekkel gazdag napot tudhat maga mögött, mivel országunk egyik patinás városába, Sopronba, majd Fertőrákosra és Hidegség helyiségbe kirándult.

A „hűség” patinás városában a megújult múzeumnegyed két híres családi „otthonába” látogattunk, megismerve a Stornó és Fabricius familia történetét, csodálatos, gazdag életterüket. Az Új utcában található Közép-Európa koragótikus zsinagógája. Itt a vallási csoport történetét felvonultató kiállítást láttuk, s szinte tözszomszédságában már a Nagyboldogasszony templom díszes, legendáktól sem mentes belső terének szépségében gyönyörködtünk.

Fertőrákos kőfejtőjében nemcsak a pazar kilátás, a kőfejtés és kőszobrászat, de az ősi tengervilág, barlangszínház és komolyzene hangulata is fogadta a csoportot.

Megrendülten, ugyanakkor meglehetősen néztük meg a rendszerváltásnak emléket állító Páneurópai Piknik Emlékpark monumentális szoboralkotását.

A kirándulás utolsó állomása a Fertő tó déli partján található Hidegség volt, ahol Szent András-temploma, Nyugat-Magyarország kiemelkedő értékű műemléke, az építész-történeti jelentőséggel bíró középkori plébánia freskói láthatók.

Mint annyiszor, most is kellemes úton, kellemes társasággal és nem elhanyagolhatóan kellemes időben élveztük egymás társaságát.

Október elején – amint országszerte – mi, a keszthelyi Bethlen Gábor Nyugdíjas Klub tagjai is megünnepeltük az idősek világnapját, a magunk kedvére, örömeire. *Bot Gábor* zalaegerszegi művész hangulatkeltő zenés műsora után az ún. „kerek évfordulókat” *Szirmai János* elnök köszöntötte. Nem kis derűt okozott a vacsora

utáni tombolahúzás, ahol gazdag választékból tudtak sorsolni a jelenlévők között. Az est folyamán – nem kímélve a lábakat, fáradt, rozsdásodó tagokat – fiatalos frissességgel táncoltak. Az ifjúság üde emlékével ünnepelte így hajlott korát a közösség.

Kívánjuk: jövőre ugyanitt, ugyanennyien rophassunk!

A keszthelyi Bethlen Gábor Nyugdíjas Klub a hosszú, forró, pihentető balatoni nyár után BOGRÁCSPARTIRA hívta, várta és fogadta tagjait. Főszakácsunk és kiskuktaink hozzáértő főzőtudományának köszönhetően déltájban megkondult az ebédre hívó harangocska, és kinek-kinek, gyomra befogadó képessége szerint, bőséges bográcsgulyással töltötték meg tányérját. A sűrű, ínycsiklandó

étel mellé kenyér és pogácsa dukált. Jutott sok-sok édes finomság, kedv szerint ital is az asztalra. A laktató ételen túl a legfontosabb mégis az együtt töltött, kötetlen és vidám beszélgetés lehetősége volt, melynek értéke megbecsülendő, becses baráti kapcsolat.

Bajzik Lajosné klubtitkár

Európa Kulturális Fővárosa címhez méltóan

2023-ban Veszprém városa a Bakony és Balaton régióval közösen viseli az Európa Kulturális Fővárosa megtisztelő címet. Ezért idén több, mint 300 kulturális, művészeti és közösségi projekt élvezője lehet a város, illetve a városunkba látogató kultúrára éhező sok turista, a kultúrát élvező gyerek, ifjú és felnőtt lakos.

E rendezvénysorozatba illeszkedett be a Fegyveres Erők Veszprémi Egyesülete egész éves rendezvénysorozatával, többek között két festménykiállítással, illetve két alkalommal, két helyszínen, Tótvázsonyban és Sólyban bemutatkozott az énekegyüttesünk is.

Deákné Pesti Magdolna amatőr festő kiállítása az Agóra Kulturális Központban nagy számú érdeklődő jelenlétében lett megnyitva, míg *Kecső Lajosné* amatőr festő az utóbbi hét év során már harmadszor mutatkozhatott be az Eötvös Károly Megyei Könyvtár kisalériájában a többszöri Agórási kiállítása mellett. Mindkét kiállító tagja a Magyar Honvédség Kulturális egyesületének, a budapesti székhelyű Cserhát Művész Klubnak is.

Kecső Lajosné képeit már harmadszor állították ki

Mindkét festménykiállítás rangos szereplője volt a Military Girls énekegyüttes két csinos katona asszonya gyönyörű műsorukkal.

A katona hölgyek igen népszerűek a Magyar Honvédség teljes személyi állománya körében, és városunkban is felsőfokon emlegetik őket.

Augusztus 12-én Tótvázsonyban megyei dalostalálkozó keretében nagyon-nagy sikerrel szerepelt énekegyüttesünk. Rangos elismerésben is részesültek. Augusztus 25-én Sóly község adott helyszínt az 5. Veszprém megyei egészségnapi szenior találkozónak. E találkozón szintén képviseltette magát nyugdíjas egyesü-

letünk, amelynek műsorára is méltán lehetünk büszkék. Az énekegyüttes felkészítője *Terebessy József Szilveszter* ny. ezredes, aki a festménykiállításokat is megnyitotta.

Énekegyüttesünk rangos elismerésben részesült

Egyesületünk idén három alkalommal hívta össze a nyugdíjasait szabadtéri, egésznapos családi rendezvényre. Két alkalommal Veszprémbe, egy alkalommal a balatonakarattyai honvédüdülőbe. Ezeken szellemi vetélkedőt, játékos megmérettetéseket rendeztünk, könnyed, vidám hangulatban.

Márciusban egyesületünk Országház látogatást szervezett. A látogatás ügyében Kecső Lajosné tagtársunk felvette a kapcsolatot a régió országgyűlési képviselőjével *Ovádi Péter* úrral, aki készséggel vállalta az országközi kalauzolás, sőt annak költségét is. A kirándulást, illetve a csoport felutaztatását *Kecső Lajos* ny. ezredes, mint az egyesület korábbi elnökhelyettese vállalta, de rövid, nyolc napos súlyos betegsége következtében feladatát nem tudta végrehajtani, mert február 17-én elhunyt. Április 1-jén megszámlálhatatlan ismerőse kísérte végső nyughelyére, mint a Magyar Honvédség halottját. Október 12-én a Honvéd Vezérkar szintén katonai tiszteletadással helyezte el síremlékének felavatásakor a kegyelet koszorúját.

A szabadtéri túrák terén szintén rendkívül aktívan tevékenykedünk. Minden hónapban 10–15 kilométeres terepen, hegyen-völgyön át, könnyebb, nehezebb útvonalakon mérjük fel erőnlétünket.

Sajnos a klub szomorú eseményeknek is többször nézett elébe ebben az évben. Több nyugdíjasunk távozott az örök mezőkre.

Optimistán nézünk a jövő elébe, szeretnénk, hogy a következő időszak is legyen jó hangulatú, egészséget szolgáló rendezvényekkel teli.

Bizakodunk, hogy a minisztériumi szerveink a jövőben is ezt az utat segítik majd, tiszteletet adva a becsülettel, tisztességgel leszolgált évekért.

Kecső Lajosné

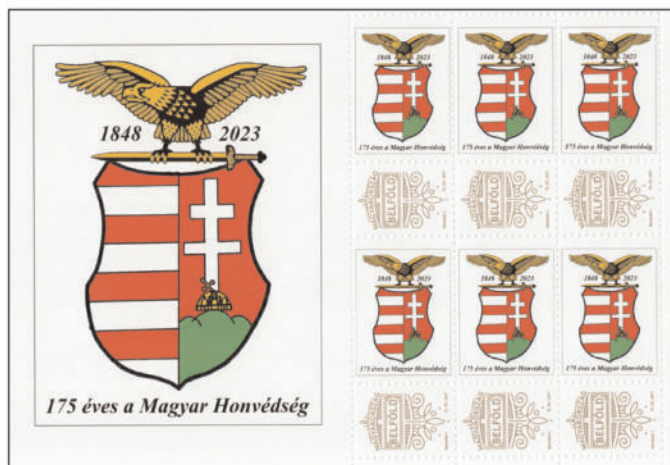
65 ÉVE A BÉLYEGGYŰJTÉS SZOLGÁLATÁBAN

Több évtizedes hagyomány, hogy a Magyar Honvédség Gábor Áron Bélyeggyűjtő tagozat kiállítás keretében mutatja be tagságának gyűjtői és kutatói tevékenységét. 2023-ban a kör 65 éves lett, és erre emlékezve szervezte meg országos II. rangú kiállítását „65 év a bélyeggyűjtés szolgálatában” címmel, amelynek tiszteleti fővédnöke Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter, fővédnöke Polgár László, a Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetségének elnöke volt. Rendezvényünk védnökségét Mudra József ezredes, az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár parancsnoka, dr Keszthelyi Gyula dandártábornok, az MH Budapesti Nyugállományúak Klubja elnöke és Lazarovics Olga, a Philatelia Hungarica Kft. ügyvezető igazgatója vállalta.

A kiállítás alkalmat adott arra, hogy kiemelkedő filatelista gyűjtőnkéről, Czeller Árpádról is megemlékezzünk egyik gyűjteményének kiállításával.

A tagozat a kiállítás témájával összefüggő emlékvét és személyes bélyeget adott ki.

A tizenöt kiállító érdeklődésre számottartóan mutatta be a gyűjtői munka eredményességét, és adta át a miniatűr szépségek és dokumentumok tárházát a látogatóknak.

Magyar Honvédség megalakulásának 175. évfordulójára készült bélyegek

A 65. évforduló alkalmat adott arra is, hogy megemlékezzünk a Magyar Honvédség megalakulásának 175. évfordulójára. A bélyegeken keresztül mutattuk be a magyar katonatörténetet, harcait és hőseit. A katonák megjelenítése a bélyegen igen széleskörű, így a kiállító anyagából megismerhettük a magyar hadtörténelmet, a katonák életét és tevékenységét, valamint egy kiemelkedő hadi eseményt, az „Angliai csatát”. Nagy érdeklődés övezte a „Vizinövények és Tündérrózsák” anyagban bemutatott természeti szépséget. Igazi filatéliai kuriózumként láthattuk az inflációs időszak bélyegeinek felhasználását bemutató gyűjteményt „Az 1946-os adópengős bélyegek felhasználása” címet viselő anyagban. Postatörténeti érdekességet láthattak az érdeklődők a „Tata postája és bélyegzései 1871-ig” gyűjteményben.

A nagyszámú érdeklődő betekintést szerezhetett a Hold „meghódításáról”, az olimpiai játékok extrém sportjairól, a sport és ifjúsági motívumok filatéliai bemutatásáról, a 100 éves Rákospalotáról, a 120 éves Erzsébet-hídról, illetve a 80 éves Szent István Bélyeggyűjtő Körről.

Filatéliai érdekességek között szerepeltek „Az év legszebb bélyegei 1996-2019”, a fogazási, nyomdai és felülnyomási eltéréseket bemutató bélyegek. A bemutatott anyagok közül nagy tetszést aratott „A világ legértékesebb bélyegei színezüst érmékkel” kollekción.

A 65. évfordulóra is készült emlékvét

A négynapos nyitvatartás alatt több mint százan látták a bemutatott anyagokat.

A köri kiállítás mellett Szendrei Judit képzőművész bélyegképeit is megtekinthették a látogatók, ami szintén körünk hagyományai között szerepel.

Szendrei Judit az elmúlt hat év során minden alkalommal elkápráztatott bennünket az érzelmdús anyagaival, gazdagítva ismereteinket és érzelmvilágunkat. A bélyegképek új színfoltot jelentenek a bélyegek világában és érzelm-gazdagságot adnak a látogatóknak.

Mándi Tibor
a Bélyeggyűjtő tagozat elnöke

25 ÉVES A TÖRZSASZTAL TAGOZAT

Október 11-én kora délután szépszámú közönség gyülekezett a Honvéd Kulturális Központ Pódium bájában a Törzsasztal tagozat ünnepi közgyűlésének meghívottjaként. A jó hangulat megalapozását szolgálta, hogy a várakozás ideje alatt az elmúlt 25 év tagozati munkájának emlékeiből összeállított fotók képei peregtek a színpad vetítővásznán.

Formabontó módon, a tagozat méretéhez és súlyához illő, kevésbé hivalkodóan, a Honvéd Együttes szólistája, *Frech Zoltán* tolmácsolásában *Szombathelyi Ferenc* ny. vezérőrnagy „Törzsasztal” című versével vette kezdetét a negyedévszázados ünnepi közgyűlés. A tagozat egyik legrégebbi tagjának lírai sorai a közösség működésének, céljainak ars poeticáját foglalta össze. E hitvallás után a Honvéd Énekkar kamarakórusának előadásában a magyar zeneirodalom három örökbecsű dallama csendült fel, majd *Aranyos Károly* ny. ezredes levezető elnök a tagozat elnökét, *Pácser Bálint* ny. alezredest szólította az ünnepi beszéd megtartására.

A beszéd rövid történeti áttekintést adott a közösség 25 évéről. Kiemelte, hogy a tagozat ugyan megalakulása időpontjaként 1998-at jelölte meg, jóval előbb kezdte meg spontán működését. Az Országos Tiszti Casino megalapításának centenáriuma, a Magyar Néphadsereg Művelődési Háza 50. évfordulós eseményeire való készülés adta az ötletet a hadseregen belüli kulturális, közművelődési hagyományok, a katonai kultúra értékmentő gyűjtésére, archiválására, a következő generációk részére hozzáférhetővé tételére. 1994-ben *Völgyes Rózsa* alezredes asszony kezdeményezésére, a gyorsan változó szervezeti és társadalmi körülményekre tekintettel kezdte meg közösségi tevékenységét egy maroknyi társaság. A lelkes kis kollektíva olyan tagokat tudhatott soraiban, mint *Szász Domonkos* ezredes, a Művelődési Ház nyugállományú parancsnoka, a többszörös olimpiai, világ- és Európa-bajnok kardvívó *Kárpáti Rudolf* vezérőrnagy, aki remek sportteljesítménye mellett a komolyzenei ismereteit is rendre felhasználta élménybeszámoló alkalmával, *Szentirmai István* alezredes, a Honvéd Filmstúdió vezetője, *Radovics Ferenc* ezredes, a Művészegyüttes parancsnoka, *Kútsági Tamás* alezredes, a HM kulturális osztály munkatársa. S hogy munkájuk értékes volt, mi sem bizonyítja jobban, mint a magyar kultúra olyan neves személyiségei is együttműködő partnereink lettek, mint *Nemeskürthy István* akadémikus, történész, *Vitányi Iván* művelődéstörténész, *Baranyi Ferenc* Kossuth-díjas költő, vagy a polihisztor *Drucker Tibor*.

A közösség természetesen nemcsak a múlt archiválásával foglalkozott, hanem saját kulturális igényeinek kielégítését, egymás jobb megismerését, az emberi, baráti kapcsolatok elmélyítését is fontosnak tartotta. A különböző tárlatlátogatások, kirándulások rendre a fehér asztal mellett fejeződtek be, ahol a látottak megbeszélése, személyes hatása volt a téma. Érdekes és tanulságos volt, egymás jobb megismerését segítette a szinte hagyományos évzáró vacsorák rendje, vagy a „nyárköszöntő” bográcslás, ahol kötetlen keretek között családrol, gondjainkról, örömeinkről beszélgettünk. Huszonöt év minden eseményét felsorolni lehetetlen, de jóleső érzéssel nyugtázza kis közösségünk, hogy a BPNYKLUB egyik legkisebb létszámú tagozataként egyre nagyobb ismertségnek, sőt elismertségnek lehettünk részesei. A következő huszonöt év tervei között elhangzott, hogy tovább szeretnénk növelni a nyílt, más tagozat tagjainak is részvételi lehetőséget biztosító rendezvényeket, és szeretnénk a kirándulás, előadásmeghallgatás-centrikusság helyett az

aktív tagság, a több, mint kétezer klubtagban rejlő szellemi és gyakorlati kincs megmozgatását. A beszéd végén tisztelettel megemlékeztünk a tagozat azon tagjairól, akik már nem lehetnek közöttünk, de önzetlen munkájuk nélkül most nem ünnepelhetnénk.

Péter László ny. ezredes, aki a HOKOSZ elnöki tisztét is betöltött tagtársunk, személyes emlékeit felidézve beszélt a kezdeti időkről, a spontán, kollegális kapcsolattól a tudatos közösségi együttműködésig. A közösség már-már feledésbe menő, de igen aktív, hasznos tagjairól, a komoly elméleti vitákról, a tagozat dolgos hétköznapjairól.

Ezután az MH Budapesti Nyugállományúak Klubja elnöke, *dr. Keszthelyi Gyula* ny. dandártábornok köszöntötte a jubiláló tagozatot. Elismerően szólt a tagozat közösségi munkájáról, a többi tagozattal kialakított jó együttműködésről, és reményének adott hangot, hogy ez a közös gondolkodás, tevékenység a jövőben még magasabb szintet ér el. A nyugállományúak és a honvéd kultúra ápolása érdekében végzett munka elismeréseként az elnökség nevében a tagozatnak Elismerő oklevelet, *Pácser Bálint* ny. alezredes tagozatelnöknek festmény emléktárgyat, *Aranyos Károly* ny. ezredesnek és Szamosszeg község polgárainak értékes könyvcsomag ajándékot adott át.

A tagozat ünnepi határozatát *Aranyos Károly* ny. ezredes levezető elnök ismertette, melyben a tagozat közgyűlése egyhangú döntéssel, a közösség érdekében huzamosabb időn keresztül végzett áldozatos munkája elismeréseként a negyedévszázados évfordulóra alapított Jubileumi Emlékplakettet adományozott: *Baki Károlyné* ha., *Hegyi Károlyné* ha. és *Kulcsár Gáborné* ha. alapító tagoknak, valamint *Baranyi Ferenc* Kossuth- és SZOT-díjas költőnek és Szamosszeg község önkormányzatának. *Kovács Gyula* pórszombati erdész, író, hagyományörző pomológusnak egyedi tárgyjutalommal köszönte meg az együttműködést. Elismerő oklevélben részesítette: *Nagy Gyula* ny. ezredest, a BPNYKLUB tiszteletbeli elnökét, *Szombathelyi Ferenc* ny. vezérőrnagyot, *Lugosi József* ny. ezredest, *Péter László* ny. ezredest és *Zakar Sándor* ny. alezredest.

Az elismerések átadását egy soron kívüli program egészítette ki. *Dr. Grúber Nándor* ny. dandártábornok kért szót, és a többi tagozat nevében köszöntötte a jubilálás közösséget és sok sikert kívánva a további együttműködéshez, a Pénzügyi tagozat emléklapoktját adta át a tagozatnak.

Molnár Zoltán, a Honvéd Együttes nyugállományú szólistája – a kulturális területen dolgozottak ikonikus helyeként ismert – „Kerepesi út” című megzenésített Heltai Jenő vers interpretálásával, és a jól ismert Ökrös Band zenekar nagyszerű programjával ért véget a hivatalos program. Ezt követően az Intarziás teremben *Gulácsi Judit*, a tragikusan fiatalon elhunyt tagozatelnökünk felesége, tiszteletbeli tagunk és *Nagy Gyula* ny. ezredes által, a jubileumi torta nagy ováció melletti megszegésével kezdetét vette egy jó hangulatú baráti beszélgetés, nosztalgiazás. S hogy végülis milyen volt az ünnepi közgyűlés? Ezt mindenki döntse el magában, mindenesetre az valamit jelenthet, hogy az est végére már lehet, hogy nem is mi lettünk a legkisebb tagozat, hisz kilenc résztvevő töltötte ki a belépési nyilatkozatot.

Köszönet minden résztvevőnek, a velünk együtt ünneplőknek, közreműködőknek és támogatóknak.

Pácser Bálint ny. alezredes
a Törzsasztal tagozat elnöke

70. évfordulóra emlékeztek a Rákóczisták

Volt egyszer egy iskola..., a II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskola, melynek nevére és az ott töltött felejthetetlen évekre egyaránt büszkék vagyunk! Kétségtelen, hogy ezek ifjúságunk legszebb évei voltak!

Az iskola 1953. szeptember 21-én Esztergomban nyitotta meg kapuit. Nem véletlen, hogy 2023. szeptember 21-én, tehát éppen 70 esztendeje a Honvéd Kulturális Központ Stefánia úti színháztermében – a BPNYKLUB Rákóczista tagozata szervezésében – külön jubileumi ünnepségen emlékeztünk meg volt alma materünkről, amely 25 tábornok, 65 ezredes és számos felelős, vezető beosztású katonatiszt sikeres pályafutását alapozta meg. Az iskolánkhöz méltó ünnepségen közel kétszázan vettek részt, köztük a Magyar Néphadsereg két olyan első számú katonai vezetőjét is üdvözölhettük, mint *Lőrincz Kálmán* és *dr. Deák János* ny. vezérezredek, valamint *Borsits László* ny. vezérezredest, a honvédség egykori vezérkari főnökét. Külön köszönettel és tisztelettel adózunk mindazoknak, akik a még élő Rákóczistákon kívül hozzátartozókként, a MH Budapesti Nyugállományúak Klubja vezetéséből, bizottsági tagjai közül és különböző tagozataiból, valamint baráti körökből és irántunk érdeklődő vendégekként vettek részt a találkozón. Külön öröm számunkra, hogy a vendégek között megjelent a debreceni Kratochvill Károly Honvéd Középiskola és Kollégium képviselőiben a Nyíregyházi vitéz Mikecz Kálmán Honvéd Kollégium több vezetője és növendéke is.

A HOKOSZ Krónika 2021. áprilisi számában már részletesen bemutattam az 1953 és 1958 között működött katonai középiskolánk történetét és életét, amely mind a katonai, mind a civil pályán hazánkat szolgáló egykori növendékek sikeres életútját megalapozta. Magas színvonalú gimnáziumi, sokoldalú

alapműveltséget adó képzésben vettünk részt, melyet minden olyan kulturális, sport vagy bármilyen tudás és gyakorlat elsajátítása is gazdagított, amelyek a növendékek egyéni érdeklődését is kitűnően kielégítették.

Szombathelyi Ferenc ny. vezérőrnagy, egykori honvédelmi miniszterhelyettes (jobbról) nyitotta meg a jubileumi ünnepséget

A Rákóczistákon kívül sok érdeklődő is jelen volt

Eljött a Nyíregyházi vitéz Mikecz Kálmán Honvéd Kollégium két vezetője és négy növendéke is

Ezúton is hangsúlyozom, hogy a magyar történelmi hagyományok ápolása, a hazaszeretetre és a bajtársiaságra való nevelés állt a középpontban. A II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskola története és működése mind a Magyar Honvédség, mind a magyar honvédelem történetének is szerves része.

A jubileumi ünnepséget a Himnusz után *Matus Mihály* pártoló tagunk egyéni tárogatószólója nyitotta meg „Rákóczi megtérése” című híres és ismert dallamaival. A színpadot a háttérben a „Tied vagyok hazám” című jelszavunk emblémája, valamint egy II. Rákóczi Ferencet ábrázoló festményünk és volt növendéki egyenruhánk díszítette.

Ezt követően klubtagunk, *Szombathelyi Ferenc* ny. vezérőrnagy, egykori honvédelmi miniszterhelyettes mint az ünnepi megemlékezés konferansziéja nyitotta meg a 70. évfordulós ünnepséget, s mondta el figyelemre méltó bevezető gondolatait.

A jubileumot méltató ünnepi beszédet *Hárai Tibor*, a Rákóczi tagozat elnöke tartotta. Röviden ismertette az iskola történetét és kiemelkedő szerepét a magyar honvédelem területén. Büszkén emlékeztetett arra a kohézióra, amely az iskola megnyitásától a mai napig – mint önálló tagozatot – összetart bennünket. Ezt az összetartó kohéziót igazolta egy élő példával *Parragh József* ny. alezredes, egykori MiG-, majd Mi8-as repülőgépezető barátunk is. Őt *Medve Gyula* klubtársunk követte, aki elszavalta „A mi alma materünk” című saját versét.

A szóbeli megemlékezések után *dr. Keszthelyi Gyula* ny. dandártábornok, a BPNYKLUB elnöke üdvözölte és méltatta a jubiláló Rákóczi tagozatot, majd az alábbi klubtagjainknak elismeréseket adott át az elmúlt évek során a tagozatban végzett aktív, kiemelkedő tevékenységükért.

Miniszteri Elismerő Oklevelet kapott *Csoma Gyula* ny. ezredes és *Tóth Gyula* ny. alezredes.

Az MH Budapesti Nyugállományúak Klubja elnöksége elismerésben és tárgyjutalomban részesítette *Szombathelyi Ferenc* ny. vezérőrnagyot és *Gaál Károlyt*.

Szünet után egy kiváló filmösszeállítást nézhettek meg a résztvevők a II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskola történetéről, életéről, az ott szerzett élményekről és a 17 év óta működő Rákóczi tagozat sokoldalú tevékenységéről. A filmet *dr. Remes Péter* ny. ezredes barátom készítette.

A tagozat korábbi könyvkiadványai és a vetített film DVD-je is kapható volt

A film után *Matus Mihály* tárogatószólója következett újabb, kuruc időkből származó dallal, majd a Szózat adott méltó befejezést az emlékezetes jubileumi ünnepségnek.

Ezúton is köszönjük a Felderítő I. és Felderítő II. tagozat, valamint a Nemzetbiztonsági tagozat elnökeinek aláírásaival átadott emléklapot, melyben nagyra értékelik azt a hagyományőrzést, melyet a Rákóczi tagozat kifejt annak érdekében, hogy volt iskolájuk ne merüljön a feledés homályába. Egyúttal további sok sikert kívánnak tevékenységünkhöz.

Röviden utalnék még arra, hogy a jubileum alkalmából a „Tied vagyok hazám” című folyóiratunknak jubileumi különszámát is megjelentettük, amelyből minden megtudható felejthetetlen katonai középiskolánkról, és a levetített filmet is sokszorosítottuk érdeklődő barátainknak.

Hárai Tibor

a Rákóczi tagozat elnöke

Fotó: Gaál Károly

Részt vettem a 175 kilométeres katonai zarándoklaton

„Csupán” 175 kilométer. Tihanytól Lébényig mintegy 10-12 kilogrammos hátzsákkal a háton, hét nap alatt, augusztus 11-től 18-ig kellett teljesíteni. A napi táv 19-27 kilométer között váltakozott.

Az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár ebben az évben már harmadik alkalommal szervezte meg a Camino Benedictus zarándoklatot. Ez véletlenül jutott a tudomásomra, korábban nem is hallottam róla. *Komócsin József*, a Honvéd Auróra Sportegyesület természetjáró szakosztályának lelkes túravezetője rendszeresen küldi a hírlevelet, ott bukkantam rá a felhívásra, mely elég kevés információt tartalmazott, még jelentkezési határidő sem volt kikötve. Kezdetben sok bizonytalanság volt, hogy egyáltalán részt tudok-e venni, de ez a program úgy vonzott, mint egy mágnes. Végül is minden akadály elhárult, sőt arról a csábító lehetőségről is lemondtam, hogy inkább a Balatonban hűsítsem magam a nagy melegben. Ugyanis a zarándoklat idejére egész hétre száraz, 30 fok körüli hőmérséklet volt várható, és ezúttal a meteorológiai előrejelzés egyáltalán nem tévedett.

Augusztus 11-én, a nulladik napon az esti órákban gyülekeztünk Balatonakarattyán, a Magyar Honvédség Rekreatív, Kiképzési és Konferencia Központjában. Senkit nem ismertem a résztvevők közül. A Dandár részéről *Szabadosné Kovács Lilla* volt a fő szervező, továbbá volt egy hivatásos fotós is, *Rácz Tünde* a Katonai Filmstúdiótól. Ők mindketten végiggyalogolták az egész utat. A Szent Jakab Baráti Kör képviselőjében meghívottként *Dukát Csilla* és *Nagy László* vett részt, a többiek mind a Magyar Honvédséghez kötődő, nagyobb részt még aktívan dolgozó, illetve nyugállományúak voltak. *Farkas Kinga* pedig gépkocsival kísért bennünket, hogy szükség esetén segítséget tudjon nyújtani.

Lilla mindent gondosan megszervezett, minden egyes szálláshelyen kényelmes ágyak vártak bennünket friss, tiszta ágyneművel, nekünk csupán a napi étkezésről kellett gondoskodnunk, no meg természetesen róni a kilométereket. Ha belegondolok, hogy korábbi többnapos vándorútjaim során, amikor csak sátorban lehetett aludni, tehát a sátrat, hálózsákokat, polifomot és egyéb felszereléseket is vinni kellett, ez teljesen keleti kényelem volt.

Csilla volt a csoport lelki vezetője, minden nap az esti megbeszéléseken mondott néhány lelkesítő gondolatot, igyekezett jó közösséggé kovácsolni a 23 fős kis csoportot.

Laci a következő napon megteendő táv gyakorlati tudnivalóit ismertette minden este. Olyan nagy precizitással mondta el a részleteket, mintha éppen akkor járta volna végig az utat. Fejből sorolt minden lényegeset, milyen időjárás várható (sajnos minden nap egy fokkal magasabb hőmérsékletet jelzett a következő napra), milyen terepen haladunk és mekkora távot kell megtenni, mire kell figyelni az úton, hol kell különösen figyelni az elágazásokra, hol lehet vizet vételezni stb. Éppen csak azt nem mondta el, hogy az utunkba kerülő mezőkön melyik fűszál merre hajlik.

Augusztus 11-én este megkaptuk a zarándoklattal kapcsolatos általános, illetve a másnapi útra vonatkozó részletes információkat. Mindenki kapott random módon egy zarándokútlevelet, senki sem a sajátját, majd azt át kellett adni az igazi tulajdonosának egy kedves útravaló gondolat kíséretében, ez jó alkalom volt az ismerkedésre. Ebbe a zarándokútlevelebe gyűjtöttük az út során a pecsétet, hogy a legvégén megkapjuk a teljesítést igazoló oklevelet.

Eljött hát a zarándoklat igazi kezdete. Augusztus 12-én kora reggel 6.30-kor átvittek bennünket Tihanyba az út kiindulópontjához, a tihanyi apátságához. Rövid időre kinyitották részünkre az egyébként zárva tartó apátságot, begyűjtöttük az első pecsétet. Egy csoportkép az apátsági épület bejáratánál, és már meg is indultunk a sárga kagyló jelet követve a Sajkod, Aszófő, Örvényes, Vászoly és Vörös-tó érintésével Nagyvázsonyig vezető úton. A csoport hamar széteszlott; nem volt kötelező együtt haladni, mindenki a saját tempójának megfelelően, egyedül vagy más(ok)hoz társulva járhatta az utat. Örvényesen a templom előtti árnyékos kis parkban egy rövid pihenőt tartva feltűnt, hogy a kőpad felületébe egy malomjáték mintája van belevésve, sőt a játékhoz szükséges 9-9 db szürke, illetve fehér kavics is oda volt készítve. Tímea is éppen akkor ért oda, rögtön kedvet is kaptunk, hogy a már jócskán megkopott ismereteket felfrissítve lejátszunk egy izgalmas mérkőzést, mely végül is döntetlenre végződött. Egyik társunk meg is jegyezte, hogy így lehet a zarándoklat közben még „malmozni” is.

A következő napon Városlődöt elhagyva Csehbánya felé vettük az irányt, hogy elérkezzünk az aznapi szálláshelyünkre, Bakonybélbe. Útközben tettem egy kis kitérőt, mert el akartam menni a Pénz-lik nevű barlanghoz, már a neve is csábítóan hangzott. Egy elég meredek hegyet megmászva azonban rá kellett jönnöm, hogy a barlang sokkal messzebb van, mint elsőre gondoltam, és nem fér bele az időbe, így sajnos vissza kellett fordulnom, Később azonban kiderült, hogy semmit nem veszítettem, mert a barlang már a bejáratnál le van zárva egy ráccsal. Bakonybélben jó néhányan úgy gondoltuk, hogy aznap nem mentünk még eleget, ezért – bár már kényelmesen, hátzszak nélkül – mintegy 4 kilométert vállalva, elsétáltunk a Borostyán-kúti tóhoz, ahol a tóban tükröződő Szent Gellért-kápolnában gyönyörködhattunk, illetve versenghattunk, hogy a forrás meglehetősen hideg vizében ki vállal egy kis lábáztatást. A nap zárásaként pedig egy kis lelki útravalót is lehetett kapni a Monostor melletti plébániatemplomban megtartott misén.

A negyedik napon Bakonybél elhagyva ismét belefutottam egy barlangjelzésbe, mely a Pörgöl-barlanghoz vezető utat jelölte. Bár az út meredeken vitt fel a hegyre, mégis érdemes volt megtenni a kitérőt, mert a barlang valóban elérhető közelségben volt, és belül érdekes kőzetmintákat lehetett fotózni. A barlang nyílásától ugyan látni lehetett lent a völgyben a tovább vezető utat, de bármennyire csábító is volt rögtön odacsatlakozni, olyan meredek szakadékos részen kellett volna leereszkedni, hogy az hátzszakkal teljesen lehetetlen volt. Így nem volt más választás, vissza kellett menni és onnan folytatni az utat, ahol a barlanghoz letértem. Még jókora távot megtettünk mire elérkeztünk Fenyőfőre, ahol a kocsma – gondos szervezőinknek köszönhetően – csak a mi kedvünkért kinyitott pár órára, hogy megfelelő folyadékhoz (sör, bor, pálinka, nem feltétlen ebben a sorrendben) jussunk a nagy melegben. Az aznapi szálláshelyünkön, Bakonyszentlászlón, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat vendégházában nagyon kedves fogadtatásban részesültünk, friss narancslével, illetve vacsora utánra behűtött görögdinnyével vártak bennünket. Ezen felül a nagy gyümölcsös kertben kedvünkre eszegethettünk almát, körtét. Este pedig a kis kápolnában gitárkísérettel volt közös éneklés.

Augusztus 16-án már erőteljesen közelítettünk a zarándokút végéhez. A mindössze néhány száz lakosú Gic települését elhagyva Ravazd érintésével haladtunk Pannonhalma felé. A város felett jó magasan épült pannonhalmi apátság már messziről, impozánsan tárult elénk, azt a reményt keltve, hogy hipp-hopp és máris ott vagyunk az aznapi szálláshelyen. Ez azonban nagyon is csalóka volt, az út ugyanis jó nagy kerülővel, a szőlőhegyek felett vitt tovább. Az apátság épülete hívogatóan tárult elénk léptenyomon, ám minduntalan azzal szembesültünk, hogy csak megyünk, megyünk, de szemernyit sem közeledünk a városhoz. De egyszer minden út véget ér és jóleső érzéssel léptem át a Szent Jakab ház kapuját, ahol kellemes szállásunk volt. Lefürödve, kényelmesebb öltözékre váltva, hátizsák nélkül már egészen kellemes volt egy sétát tenni az apátságig.

A hatodik nap reggelén nagy meglepetés ért. A hátizsákot rendezve vettem észre, hogy oda volt csempészve egy nagyon kedves kis ajándék. Nyilván az út során velem törődő kis angyal műve volt, csak éppen halvány sejtelmem sem volt róla, hogy ki az. Csupán annyit vehettem bizonyosra, hogy csak egy lány lehetett a csoportból, mert fantasztikusan szép kézírással írta a kedves kis levélkét, melyet az ajándékhoz mellékelte. Úgy éreztem, hogy nekem is kell még törődnöm a pártfogoltammal, Icával, melyet aztán Győr közelében, a Lufi fagyizóban sikerült is megvalósítani, bár nem volt könnyű rábeszélni, hogy miután ő már túl volt a fagyizáson, még én is meghívhattam egy újabb adagra. Előbb azonban még útba ejtettük a Lila kilátót, ahol szinte az egész csoport összetalálkozott. A kilátó tetején azonban repülő hangyák armádiája támadt ránk, képtelenség volt szembeszállni velük, és legjobb volt meg sem szólalni, ha nem akartuk, hogy a szánkba is berepüljenek és netán még meg is kóstoljuk őket. Itt volt szerencsém közvetlen közletről megcsodálni, ahogyan Laci a kilátó tetején a drónt a kezében tartva elindította, majd végezetül visszairányítva az egyenesen a tenyerében landolt.

Győrben a Bencés Gimnázium kollégiumában volt a szállásunk. János ismeretségének és szervezésének köszönhetően a búcsúvacsorát egy hajón tartottuk meg. Vacsora után a szálláshelyre visszatérve megtartottuk még az utolsó megbeszélést, megkaptuk az utolsó napra vonatkozó tudnivalókat, de legfőképpen kiderült, hogy ki kinek volt az angyala, ki hogyan törődött a társával. Az én angyalom Marcsi volt, akivel még a letelepülésnél, Balatonakaratyán a vonatról leszállva összeismerkedtünk, és jót beszélgettünk a találkozóhelyig vezető úton. Ezen az utolsó estén megosztottuk tapasztalatainkat, ki hogyan élte meg a zarándoklatot, mit nyújtott számára az út.

Elérkezett az utolsó nap, Győrtől Lébényig, bizony még elég tisztes távolság maradt, mintegy 27 kilométer. Emelkedő ugyan egyáltalán nem volt, de mégis nagy próbatétel volt az út utolsó szakasza. Végig a Rábca melletti gát tetején, teljesen sík terepen, a tűző napon kellett haladni. Szinte sehohol legalább egy kis árnyékos szakasz, legfeljebb a saját árnyékunkat láthattuk. A gát tetején nyílegyenesen, a végtelenbe veszően vitt az út. Amikor odaértünk annak a szakasznak a végére ameddig el lehetett látni, akkor újra meg újra azzal kellett szembesülni, hogy megint egy végeláthatatlan szakasz következik. Jó érzés volt Lébényben megpillantani a nevezetes templomot, majd a látogatóközpont hűvös termében begyűjteni az utolsó pecsétet és átvenni a zarándoklat teljesítését tanúsító oklevelet. A zarándoklat zárásaként készült még egy csoportkép a templom bejárata előtt; örömmünkben, hogy megcsináltuk, a magasba emeltük a hátizsákokat, sőt többen fel is dobták és elkapták, majd ezt követően már busszal folytattuk az utat Győrbe a vasútállomásig.

A vonaton volt időm elgondolkodni, hogy mit jelentett számomra ez a zarándoklat. Mindenek előtt nagy élmény volt, hogy útközben vagy a szálláshelyen jó hangulatú, érdekes beszélgetéseket folytathattam többekkel. *Tamással* és *Szabolccsal* érdekfeszítő, izgalmas kérdésekről folytattunk eszmecsereket. *Katával* is volt szerencsém együtt menni egy darabon, és érdekes kérdéseket érintettünk, miközben helyettem is gondosan figyelt a helyes útirányra. *Balázssal*, aki főként a szlovéniai hegyeket kedveli és társával, *Jánossal* túraélményeket osztottunk meg. *Marcsi* és *Zsófi* általában együtt mentek, üde fiatalágukkal a legnehezebb útszakaszokat is könnyeddé varázsolták. *Arankát* és *Zsuzsát* is mindig együtt láttam az úton, ők valóságos gombaszakértők voltak. Lelkesen gyűjtötték a gombákat, de sajnós a körülmények nem tették lehetővé, hogy azokból finom vacsora készülhessen, pedig az erdei gombánál nincs ízletesebb. *Tünde* doktornő is jócskán megnövelte a napi távokat, mert jó pár kilométernyi kitérőket tett, hogy szorgalmasan gyűjtse a kéktúrás pecsétet is. A másik *Tünde*, a fotós számos képet készített az út során, hogy nagyszerű fotókkal híuen dokumentálja a zarándoklat eseményeit. *Zoli* vezetékneve alapján volt egy halovány reményem, hogy esetleg rokona egykori parancsnokomnak, amikor még sorkatona voltam, de kiderült, hogy csak névrokonok, bár jól ismeri őt. *Lacit* a drón kezelésének fortélyairól faggattam ki, illetve elmondtuk egymásnak pályafutásunkat és kedvenc tevékenységeinket. *Lenyűgöző* volt ahogyan a másik *Laci* profi túravezetőként segítette a csoportot, hogy mindenki a megfelelő úton haladjon és oda is találjon a szálláshelyre. Kedvenc mondása volt, hogy végül is bármilyen utat választhatunk, de amennyiben ott szeretnénk aludni, ahol a szállást lefoglalták, akkor oda is kell megérkeznünk. *Sanyi* nagy próbatétel elé állította saját magát, ugyanis nemrégiben volt egy szalagszakadása, és az egész utat fájós lábbal kellett megtennie.

Jó volt megtapasztalni a kis falvakban lakók kedvességét, többekkel is volt szerencsém pár szót váltani. Úrkúton például az öksarsztból kiérve a település szélére, máris az erdőben folytatódott a még elég hosszú út. Nekem viszont már egy korty vizem sem volt, kénytelen voltam becsöngetni az egyik házhoz, ahol nemcsak a kulacsomat töltötték meg, hanem be is invitáltak, hogy beszélgessünk egy kicsit a szőlőlugas alatti hús árnyékban letelepedve.

Voltak olyan szakaszok, amikor teljesen egyedül róttam az utat. Ez jó alkalom volt arra, hogy egy kicsit befelé forduljak és átgondoljak jó néhány dolgot. Nagyon is igaznak bizonyult az út mentén kitűzött alábbi elmés gondolat: „A csend nem üres. Tele van válaszokkal.” Egyébként számos ilyen elgondolkodtató mondásokkal találkozhattunk az út során.

Bár nem vagyok felhatalmazva, de úgy gondolom, hogy mindannyiunk nevében fejezhetem ki köszönetemet a fentebb említett szervezőknek, hivatalból közreműködőknek, valamint a BHD parancsnokának, *Mudra József* ezredesnek, aki a zarándoklat szervezéséhez szükséges feltételeket biztosította.

Szent Jakab nyomában címmel a honvédelem.hu oldalon egy hivatalos beszámoló található az alábbi linken:

<https://honvedelem.hu/hirek/szent-jakab-nyomaban.html>

Saját felvételeim pedig az alábbi linken tekinthetők meg:

<https://photos.app.goo.gl/9hXqDBGWY24VxpgD7>

Kulsár István ny. ezredes

KERTBARÁTOK KONFERENCIÁJA

A Kertészek és Kertbarátok Országos Szövetsége (KKOSZ) ez évben Kaposváron tartotta meg hagyományos, háromnapos továbbképző konferenciáját. Klubunk Kertbarát tagozata 1972-es megalakulása óta aktív tagszervezete a KKOSZ-nak, sőt, a 2021-es országos tisztújításkor két tagunk is bekerült a szervezet vezetőségébe. *Radványi Imréné* tagozatelnökünk főtítkárr lett, a tagozat szakmai vezetője, *dr. Komiszár Lajos*, ny. egyetemi főtanácsos pedig vezetőségi tag. A szövetség rendezvényein tagszervezetünk rendszerint nem kevés kertbaráttal képviselteti magát és vesz részt különböző feladatok végrehajtásában. Így történt ezen konferencia esetében is, amelynek szervezésében a tagozatelnökünk oroszlánrészt vállalt, és tíz érdeklődő tagunk vett részt rajta, természetesen térítési díj ellenében. A bázist a Magyar Agrár-és Élettudományi Egyetem Kaposvári Campusának előadótermei, diákszállója és az étterme biztosította.

Megnyitó a kaposvári városháza dísztermében

Az első nap délelőttje az ország minden részéről érkező kertbarátok fogadásával, a diákszállóban történő elhelyezésével telt el. Az egyetem éttermében elfogyasztott közös ebéd után városnézés következett. Az idegenvezető a város építészeti remekeinek bemutatása mellett, felhívta a figyelmet, hogy Kaposvárnak kiválóak a környezeti adottságai és erősek a kertészeti hagyományai. A rendezvény megnyitója a városháza dísztermében zajlott le, az agrárminisztérium helyettes államtitkárának és Somogy vármegye egyes prominens képviselőinek jelenlétében. A kertbarátokat Kaposvár nevében *Borhi Zsombor* alpolgármester üdvözölte, majd *András Károly*, a KKOSZ elnöke mondanójában a vegyszermentes szakmai munka fontosságát, annak magasabb szintre emelését hangsúlyozta. *Husztai Gábor*, a Somogy vármegyei közgyűlés alelnöke szintén fontosnak tartotta a vegytiszta kertészkedést, lelkünk is egészségesebb lesz a finom ételektől. *Papp Zsolt György* helyettes államtitkár a rendezvény fővédnöke, átadta *dr. Nagy István* agrárminiszter üdvözlését, majd a kertészet fontosságáról beszélt. Ennek tudatában a minisztérium minden rendelkezésére álló lehetőséget felhasznál a kertészet fejlesztésére. Az országnak meg kell termelnie az „asztalra valót!” Jól szolgálja ezt a törekvést a jelen konferencia is, amelyet ezúton megnyitottnak nyilvánított.

A Róma-villa egyik ablaka

A hivatalos megnyitó után *András Károly*, valamint *Radványi Imréné* díszoklevelet és ajándékot adott át a megnyitón megjelent kiválóságoknak, és azoknak, akik eddigi munkájukkal lehetővé tették a konferencia megrendezését. Ezután A pálinkateremtés művészete címmel azonnal sor is került az első előadásra.

Dr. Gyenesei István, volt önkormányzati miniszter, pálinkamester, az ország legeredményesebb magánfőzője részéről. Előadásából kitűnt, hogy a jó pálinka előállítása nemcsak mesterség, hanem tényleg művészet: intuíció, képzelet, új eljárások kutatása, magas fokú ízlés és a fogyasztók megbecsülése. Ezután autóbusszokkal elvitték a népes társaságot *Rippl-Rónai József*, egyik legkiválóbb festőnk lakhelyére, a Róma-villába és kertjébe. *Rippl* nem kertészkedett, de képein, nagy számban láthatók a természet elemei, a növények, de legfőképpen a színpompás virágok, kerti enteriőrök. Mindezek nem akármilyen minőségben jelennek meg, fejtette ki *Pozsgai Erika* muzeológus, hiszen a művész a szecessziós törekvések legkiválóbb hazai képviselője. A szecessziónak pedig legfőbb jellemzője a dekorativitás mellett a stilizált növényi ornamentika – virágok, indák, levelek – használata.

A második nap délelőttje a konferencia céljának megfelelő új irányzatokat, érdekességeket taglaló előadásokkal telt el. Szó volt például a csemegeszőlő térhódításáról, és ki gondolta volna, hogy a legtöbb új fajtát több ezres (4-5000) mennyiségben éppen Ukrajnában és Oroszországban állították elő az elmúlt években. A vegyszermentes eljárások egyre jobban terjednek, és ez a felhasználóktól az eddigieknél jóval nagyobb szakértelmet, odafigyelést kíván. Jelen sorok írójának leginkább az egyetem gyakorló óvodájának kertészeti működéséről szóló vetített képes előadás tetszett. Megható volt látni a csöppnyi emberkének szorgoskodását az óvoda udvarán részükre kialakított kertben, ahol még gilisztákat is „nevelnek”.

A kaposvári városnézés egyik állomása

Ebéd után szintén buszszállás és séta következett a somogyiak kedvenc tava, a Deseda-tó partján. A tó az ország leghosszabb – 8 kilométer hosszú – tava, ami a Deseda-patak felduzzasztásával keletkezett, és mezőgazdaságilag hasznos záportározói funkciója mellett erdővel, mezővel tarkított környezete egyaránt kedves a kirándulók, a vízi sportok és a horgászat szerelmeinek. Egyik öblében található a Fekete István íróról elnevezett látogató központ. Fekete István gyermekkorában itt szerezte a természettel, a vízi világgal kapcsolatos első élményeit, amelyeket azután felhasználott regényeiben. A Deseda-tótól Szőlősgyörökre vezetett az út, a TulipGarden kertészetbe, amit öt éve 30 ezer, Hollandiából hozatott tulipánhagymával alapított *Mátrai Zoltán* kertészmérnök, aki élvezetes stílusban beszélt munkájáról, eredményekről. A tulipánszezon sajnos ez évben már elmúlt, a jövő évben szárba szökő hagymák már a földben vannak, ezért a tulajdonos másik büszkeségét, a levendulást mutatta be. Szánombánom, de a bemutatásról leléptem, mivel a kert végében megláttam egy fehér zongorát, ami marketing ötletként a tulipánmező dekorációja lehet. Ennek lefényképezését lehetetlen volt kihagyni.

A TulipGarden után az autóbuszok elvitték a társaságot egy szőlő bemutató tábláig. Itt *Klotz Péter* polgármester kedves faluja ismertetése és az itteni jó borok dicsérete mellett beszélt a szőlőművelés helyi fortélyairól, majd tagozatunk jeles tagja, *Zsigó György*, a Magyar Mérnöki és Növényorvosi Kamara titkára tartott szemléltető előadást a szőlőbetegségekről és megelőzésükről a szőlőtábláról begyűjtött minták alapján. Azt, hogy a polgármester nem ok nélkül dicsérte az itteni borokat, ellenőrizhettük a Szent Anna Borház hat féle borából álló borkóstolóján, amelyet lecsós szelet vacsora koronázott meg. Ennek végén megjelent egy tangóharmonikás, aki igazán jó hangulatot teremtett.

A harmadik nap is élményekkel és tanulságokkal teli volt a különleges, erdő borította, dimbes-dombos zselici táj felkeresésével. Kezdődött Szennával, skanzenjének meglátogatásával. Itt is a község polgármestere, *Salamon Gyula* várta a kertészeket, és kedveskedett egy kupica helyi főzésű pálinkával. A skanzen 1978-ban építették Szenna központjában az 1770-ben létesített műemlék templom köré, így még egy falucska alakult ki Szenna falu közepén. Ilyet se nagyon lehet látni bárhol.

E kulturális érték megtekintése után séta következett egy domboldalra, az önkormányzat fiatal telepítésű gyümölcsöséhez. Ezt azért létesítették, hogy friss gyümölcssel lássák el a falu óvodásait és diákjait. Itt *dr. Máté Sándor*, Somogy vármegye szakmérnöke ismertette, mit kell még tenni a helyieknek a gyümölcsfák ápolása, növényvédelme érdekében, hogy a fiatal csemeték majdan bő termést hozzanak.

Pihenő jávorszarvasok Zselicben

Ezek után már egy program volt hátra, az egyetem Vadgazdálkodási Tájéközpontjának felkeresése, ami Szennától nem messze Bószénfa község határában található. Ide egy, a község számára is megnyitott erdészeti út vezet. A mintegy 20 perces út során a buszból nem is láttunk mást, mint fát és fát, no meg egy tisztáson a Zselici Csillagdát, ahonnan meg lehet szemlélni a csillagokat. A Tájéközpont 1360 hektár elkerített területen fekszik, ahol közel kétezer nagy testű gyepfogyasztó állatot tenyésztenek. Többek között 1100 gimszarvast, 115 bivalyt, 200 szamarat, de vannak kecskék, muflonok, vaddisznók és tenyésztenek hidegvérű lovakat is. Tulajdonképpen itt végzik az egyetem ez irányú hallgatóinak gyakorlati képzését. Vezető kíséretével bejártuk a terület bemutatásra szánt részét, ahol testközelből lehetett látni az említett állatokat, egyeseket lehetett etetni, sőt a szarvasokat még meg is lehetett simogatni. Mindez a kertbarátok körében osztatlan tetszést aratott, hasonlóan a Tájéközpont éttermében elfogyasztott muflonragu ebédhez, ami igen jólesett a sok érdekességet látott társaságnak.

Ebéd után a KKOSZ elnöke összefoglalta a három nap eseményeit, tanulságait, megköszönte az érdeklődést, a figyelmet és fegyelmet. Minden betervezett programot sikerült teljesíteni, köszönhetően a mindenre kiterjedő kitűnő szervezésnek, előkészületeknek is. Véleménye szerint a rendezvény elérte célját, mindenki gyarapodott ismeretekben, és reméli, hogy a látottakról, hallottakról az otthon maradottak is értesülnek.

Ezzel véget is érhetne a beszámoló, de nem volna teljes, ha nem említenénk meg tagozatelnökünk, *Radányi Katalin*, KKOSZ főtitkár energikus, lehetetlent nem ismerő szervezési tevékenységét. A kitűzött cél érdekében jól kamatoztatta kaposvári helyi ismereteit, mozgósította a tartalmas programokat biztosító kapcsolatait. Nem kevésszer hangzott el, hogy nélküle ez a konferencia nem jöhetett volna létre ilyen színvonalon.

Kolossváry Miklós
a Kertbarát tagozat titkára
Fotó: Erdő Judit és a szerző

Katapultálással végződött az éjszakai repülésem

1971. április 23-án az 1604 oldalszámú MiG-21FP repülőgéppel éjszakai kiképzési repülésen vettem részt, és a manőverező légi cél lokátorláncban történő elfogást hajtottam végre. Koromsötét éjszaka volt. A Kárpát-medencébe beült kb. 6000 méter vastag felhőréteg alja 3500–4000 méteren lehetett, minden földi fényt eltakarta, csupán a műszerfal és a kabin narancsvörös fényeit láttam. 10500 méteren, a rávezetés utolsó szakaszában a gépem váratlanul nem reagált a kormányzervek értelemszerű kitérítésére, átment önkényes intenzív süllyedő manőverbe, miközben változó nagyságú és irányú bukácsolásba kezdett. Hiába való többszöri próbálkozásom ellenére, „lebukácsolt” a gépem 2000–1800 méterre. Közben a váltakozó túlterhelések hatására a sisakom színszűrője állandóan lecsapódott, így a gép térbeli helyzetét a műhorizont szerint sem tudtam ellenőrizni. Mindent megpróbáltam, hogy megszüntessem ezt a rendellenes helyzetet, de a botkormány szinte meg sem mozdult. Összességében a kb. 70–80 fokos zuhanási szög mellett a negatívba átváltott túlterhelések sem javítottak a helyzeten. A gépem vezethetetlen volt! Ezért amikor már a dunsztréteg alá kerülve észleltem, hogy rettentően alacsonyan pörgök és veszélyesen közeledek a 950 km/órás sebességgel, kb. 230–250 m/sec süllyedéssel a gépelhagyás még sikeres minimális magassági értékéhez, beláttam, nincs más választásom. A katapultálás elhatározása csak egy szempillantás műve volt. A mentőingert az akkor közel kétéves szőke, kisebbik fiam mosolyának a beugrása váltotta ki. A botkormányt elengedve, szinte csak rátettem a kezem az ülésen lévő jobboldali elsütő karra és újjaimmal alighogy hozzáértem az ellendarabjához, már be is indult a kilövés folyamata, melynek egyes fázisainak leírásától most eltekintek.

Szinte az utolsó pillanatban katapultáltam a MiG-ből. Nem gondoltam, hogy milyen további megpróbáltatásban, kalandokban lesz még részem. Fűlsiketítően nagy durranás, égett lőporszag, a levegőt a tüdőmből is kipréselő és rám nehezedő túlterhelés (kb. 22–25 g) kíséretében kabinetöstől együtt vált el az ülés a gép törzsétől. A kihúzó-stabilizáló ernyő – ezt már jól éreztem – a hátamra fektetett, majd a kabinetöst és az ülés levált rólam (alólam). Kb. másfél-két másodperc múlva már működött is a 4000 méteres alsó magasságra beállított KAP-28 (oxigén és ejtőernyő nyitó) berendezés, majd jó nagy rántással már be is lobbant az ejtőernyőm.

Egy kis gondom azért akadt, mert 4–5 szál eje zsinór a két lábam között átszapódva kissé fejjel lefelé helyzetben tartott meg. Ezeket kettesével azonnal a bal lábamon keresztül áthúztam. Ami nem volt egyszerű dolog, de rövid idő alatt sikerült, így a fenekem alá tudtam húzni az ülőhevedert. Ezután szétnézve láttam a tőlem nem messzire (800–1000 méterre) narancsvörös lánggal égő tűzgócot, mely jelezte a gép becsapódási helyét – hála a „Magasságos”-nak! – nélkülülem.

S hogy miért narancsvörös és robbanás nélküli az eset a viszonylag sok üzemanyag maradék ellenére? Ezt csak később tudtam meg, miszerint a gép Harkakötöny község mellett, attól ÉNy 500–600 méterre fekvő Harka-tó partjára (mintegy 6–8 méterre) zuhant le, ahol a laza talajba 8–10 méternyire behatolva, elfojtott robbanással semmisült meg. A vizes égő kerozén pedig ilyen pasztell színnel világította meg a csendes kis tó tükkrét.

Egyébként az 1604-es oldalszámú vadászgép még a mai napig is a tóparti gödörben alussza repülőkalandokban gazdag álmát. Ugyanis, miután a műszaki mentőbrigád négy nap alatt szinte már kétszer is „átforgatta” a Harka-tó vizét, kiszivattyúzza a tóból folyamatos pótlással felgyülemlt

talajvizet, végül engedélyt kért és kapott az akkori honvédelmi minisztertől a gödör betemetésére.

Amikor az ejtőernyőn süllyedve láttam, hogy az akkor még nem ismert Harkakötöny falu fényei már majdnem vízszintesen voltak velem, felkészültem a szőlőkaróval, akácfával, 15000 Voltos távvezetékkel, vagy bármi más akadállyal történő találkozásra, és magam előtt keresztben átfogtam a zsinórzatot. A sötétség miatt nem lehetett megállapítani, hogy még milyen magasan vagyok (200..., 20..., vagy 2 méteren?) Néhány másodperc múlva egy nagy nyekkenéssel a földhöz csapódtam, mert ez az ernyő ugyan életet ment/het/, de nem garantálja mindezt sérülésmentesen 7–8 m/sec-os süllyedési sebessége okán. Így nekem is csak több hónapos kórházi ápolás és egészségügyi pihenés után gyógyult meg a törött bordám, lumbális gerincem és megrepedt nyakcsigolyám, mint fő sérüléseim.

Az erős mellkasi és gerincfájdalmam mellett irtózatosan fáj a májam környéki rész is, így az ejtőernyő hevedereitől oldalt fekve szabadultam meg, majd kb. negyedórás pihenés következett, mert teljesen legyengülve felállni sem voltam képes. A számban éreztem a vér sós ízét, mert elharaptam a nyelvemet is. A bal kesztyűm lógott a kezemen, az öklöm felső részéről szinte csontig lekopott a bőr, szivárgott a vér, valószínű a kabin baloldali terelőlemezebe akadt bele. A ZS-4-es sisakot levéve, mellettem hevert. Megnyugtatóan mély csend honolt körülöttem, de belém vágott a gondolat, hogy az utolsó radarjelen kívül semmit sem tudnak rólam, így mindenképpen mennem kell valami telefonos lehetőséget felkutatni.

Mikor végre nagy nehezen felálltam, láttam, hogy a falu legalább 600–800 méterre lehet. Aztán észrevettem, hogy velem szemben van egy tanya, melynek gyér fényei csupán 150–200 méterre pislognak. Ezért a sisakomat a jobb kezemben tartva, az ejtőernyőt otthagya, elindultam a hunyorgó fények felé. A lábam alá, magam elé nem figyeltem, csak a pislogó fénypontok vonzották a tekintetemet. Egyszer csak eltűntem egy kb. 60–70 centiméter mélységű árokban, melyből rettenetes fájdalmaim miatt csak harmadik vagy negyedik kísérletre tudtam kimászni és felállni.

Erőt gyűjtve nekilódultam és eljutottam a tanyaig. A kapunál megállva, éppen egy idősebb fejkendős asszony-ság vágott át az udvaron az egyik melléképület felé. Gyorsan ráköszöntem. Odajött, majd kedvesen megkérdezte, hogy mi járban vagyok. Mikor rákérdeztem a közeli falu nevére és mondta: Harkakötöny, nem tudtam hova helyezni a belső vaktérképemen, mert soha sem hallottam ezt a falunevet. Megkérdeztem a másik irányban fekvő nagyobb fénypont nevét is. A válasz Kiskunhalas volt. Így már OK! Gondoltam, tehát a kb. 20 perces célelfogási nagy légi forgolódás végén mégis csak magyar föld fölött „dobbantottam”.

Megköszönve az információkat, a tanya végében éjszakai szántás közben pihenőt tartó Zetor típusú traktor felé sántikáltam. Vezetője egy kb. 30 év körüli férfi az ekeaggregát rögzítővasán püfölt kalapáccsal egy csapszeget, amikor ráköszöntem.

– Szép jó estét! – köszönt vissza.

– Tudna segíteni? Ugyanis balesetet szenvedtem és be kellene jutnom a faluba.

– És a motort hol tetszett hagyni? – kérdezte, látva a kezemben lógatott sisakot, meg a hajózó ruhámat, amit motoros öltözőknek vélt.

– Nem motorral, hanem repülőgéppel... Folytattam volna, de gyorsan közbevágott:

– Tényleg az égből? De hát ez akkor nagy baj!

– Valóban az – válaszoltam. A faluban van posta vagy rendőrség és orvos?

– Mindjárt megoldjuk! – válaszolta és már ment is hátra, hogy leakassza az ekeaggregátot a Zetorról.

További kérdésére közben tisztáztuk, hogy a rangom őrnagyi és Taszárról keveredtem erre a vidékre. Feltessékelt a nyitott ajtón át a fülkébe, ahova nagy nehezen, a segédletével jutottam fel. Leültem a vezetőülés mögötti kb. kétszemélyes műbőr ülésre. Ő is bepattant és már indulunk is a falu felé. De kb. 100 méter után hirtelen megállt.

– És az ejtőernyőt hol tetszett hagyni? Hát azt is vinni kell ám, mert azt a pilótának adják, az jár neki. Én tudom, mert Kecskeméten szolgáltam a repülőtéren.

– Most ez lényegtelen, menjünk a faluba minél előbb, mert nagy fájdalmaim vannak – válaszoltam.

– De azt akkor az őrnagy elvtársra HTK-zzák! Megkeressük!

Elindult a Zetorral a szántóföldön, mezőn át nagyjából abba az irányba, amit unszolására végül is megjelöltem. Egyszer csak ismét nagy fékezés és már dől is a Zetor balra, miközben srégen ereszkedik valami árokféleségbe, miközben nagyokat nyög a gép, majd átvált és jobbra billenve, fújtatva kikapaszkodik a mélyedésből.

Én a hátsó ülésen az egyik oldalról a másikra csúszkáltam, és arra gondoltam, hogy végül is megmenekültem a levegőben egy veszélyes helyzetből és most, ha ez a Zetor felborul, akkor itt gyűr maga alá, mert különösebben kapaszkodni sem tudtam. Tiszta röhej, egy pilóta egy traktor alatt leheli ki a lelkét. Tudtam, hogy ez ugyanaz az árok, amibe jó pár perce már egyszer én is „belezúgtam”.

A Zetor lámpáinak fényében szép zöld sík terület tűnt elénk, amit ide-oda történő pásztázással próbált jeles traktoros pilótám becserkészni, de a fehér ernyőhalom csak nem akart feltűnni. Sofőröm közben állandóan motyogott valamit, amit a motorzúgás miatt csak félig értettem. Azt azért kiszűrtem, hogy ez a terület rész egy nagy lucernaföld. Így már érthető volt, hogy az anyaföld ezen jó kemény, kötött talajú része miért fogadott engem is a földetéréskor olyan emlékezetesen, hogy utána több hétig nyomtam a kórházi ágyat.

Határozott kérésemre pilótám megfordult, otthagytuk a lucernást, majd ismét az éghez való fohászkodás közben az ominózusos árkon való átkelés után, végre irányt vettünk a falu házai felé. Sofőröm hátrakiabálva közölte, először a KMB-hez (körzeti megbízott) megyünk, mert az útba esik.

A sok-sok zötykölődés után végül elértük a jó utat és a falu házait, majd a jobb oldalon az ötödik vagy hatodik háznál megállva lesegített a nagy kerekekre szerelt üvegkalitkából a földre. Sisakomat, mint a repülőgépről megmentett egyetlen emlékemet, értékemet továbbra is a jobb kezemben lógatva, elindultam a csinos kis falusi ház udvarán első jótévőm mögött.

Az udvar hátsó részén éppen egy 6–7 főből álló hangos társaság nagy fényerejű lámpával megvilágított tűzrakás mellett „csurdítás” (szalonnapíritás) közben éppen a koccolt poharak csengését próbálta az enyhe borízű hangú „Édesanyám is volt nékem” kezdetű ismert dalocska melódiájával szinkronba hozni, amikor megzavartuk a szeánszot. Sofőröm az egyik klottgatyás, kék trikós, 40 év körüli férfinak – akiről öltözete alapján rögtön sejtettem, hogy ő lehet a KMB – röviden elmondta, hogy az őrnagy elvtárs mi járatban van a falu környékén, honnan jött és telefonálni szeretne.

A jó hangulatú és hangos „éljenzés” közben látom, hogy az emberem berohan a házba. Gondoltam, rögtön hozza is nekem a kurbilis TBK-t (akkori tábori telefóntípus volt), hogy be tudjak jelentkezni. Az örömtől még a fájdalmaim is alábbhagytak és elkönyveltem ezen Duna-Tisza közén élő egyszerű emberek maximális segítőkészségét. De kisvártatva látom ám, hogy az emberem egy rendőr-tányérsapkában, lábán a vietnámi papucs helyett egy fekete félcipőben, no meg a korábban leírt öltözőkben jön ki a házból, és tőlem 4–5 m-re vigyázmenetbe vágva magát, megáll előttem és jelentkezik (a nevére már nem emlékszem, de jellemzően hasonló volt):

– Őrnagy elvtárs! Kovács János főtörzsőrmester, harkakötönyi körzeti megbízott jelentkezem, és várom a további parancsot! A végrehajtást garantálom, az egész falu a rendelkezésére áll!

– Köszönöm. Pihenj! – és ezzel a katonás szolgálati résznek vége is lett.

Az idilli helyzet megmosolyogtató pillanatában alig tudtam magamra megfelelő komolyságot erőltetni. Szerencsétlen helyzetemben mindvégig azon tűnődtem, hogy ezek az egyszerű falusi emberek, akik kis péntek esti szórakozásuk közben hirtelen találkoztak egy égből pottyant „úrmanóval”, vagy legalábbis annak vélt másával, vélhetően talán legszívesebben leültetnék maguk közé és a jövevény újjászületése alkalmából – anélkül, hogy megsértenék – meginvitálnák egy kis falatozásra és megkínálnák egy nagy karéj frissen pirított kenyér mellett egy jó tenyéryi beírdalt, csöpögős sült szalonnával, no meg üvegesre pirított illatos hagymával. A végén pedig egy mindent feledtető nagy pohár jó kis homoki savnyával öblíttetnék le az egészet.

Ám pillanatnyi állapotom, fájdalmaim nem tették lehetővé, hogy a gondolat találkozzon a tettel, így más irányt vettek a további történések.

A bekövetkezett eseményből csak ezeket a részeket felelevenítve, hálával gondolok ma is akkori segítőimre, megsegítőimre, akik révén végül is sikerült összeköttetést találnom a Központi Harcállásponttal, megvizsgáltatni magamat a falu orvosával. Előzetesen a kiskunhalasi kórházba, majd onnan végleges kivizsgálás és gyógyítás céljából a kecskeméti II. sz. Honvéd Kórházba kerültem, hogy felépülhessek, és ismét botkormány közelébe jutva, majd húsz éven át még számos repülőélményben, kiképzési és harci feladatok során át csodálatos repülőmunkában legyen részem.

Parragh József ny. alezredes
Aranykoszorús I. osztályú hajózó tiszt
Rákóczi tagozat

Bemutatkozik: Dudás Sándor ny. alezredes katonafestő

Két évvel ezelőtt lettem tagja a BPNYKLAB Kertbarát tagozatának, ahol barátságos, befogadó, színes közösségre leltem. Belépésem óta szinte minden kéthetenkénti foglalkozáson részt veszek, az ott hallottakat-látottakat, a magas szakmai színvonalú szakértő prezentációk során felszedett tudást próbálom gárdonyi telkünkön kertészkedve beépíteni a telek fáiba, növényeibe.

A seregben négy évig voltam radartechnikus, majd 1974-től a Katonai Nemzetbiztonsági Hivatalnál, illetve jogelődjénél szolgáltam. Munka mellett több felsőoktatási intézményben végezve megismertem a digitális elektronikát, a jogot, a kriminológiát, jogi/igazgatási informatikus végzettséget szereztem, angol nyelvvizsgát tettem. Alezredesi rendfokozattal kerültem nyugállományba 1995-ben.

Nyugdíjasként először informatikai középvezetőként bankbiztonsággal foglalkoztam több hazai banknál, majd 2001-től a vasútnál fejlesztettem az informatikai biztonságot, a személyes adat-védelmet és a titokvédelmet. Amikor 2014 januárjában abbahagytam a nyugdíjasként végzett munkát, akkor már megbízott biztonsági igazgatóként hozzám tartozott ezen területek mellett a szervezet tűz-, baleset- és vagyonbiztonsága, s irányítottam a környezet- és munkavédelmet is. Előéletem vázolásánál fontosnak tartom megjegyezni, hogy megértsék, és magam is elfogadjam: csoda-e, hogy ecsettel a kezemben (is...) megrögzött realista vagyok?

A képzőművészettel már középiskolás koromban flörtöltem, amikor két éven keresztül Aron Nagy Lajos kétszeres Munkácsy-díjas festőművész rajzszakkörébe jártam. Ezután évtizedekig kedvtelésből rajzolgattam, de közben művészeti kiadványokból, könyvekből, kiállításokat látogatva igyekeztem minél jobban megismerni a színek világával, az alkotómunka legfontosabb eszközeivel. 2016 őszén felvettek a békásmegyeri Községi Házban működő képzőművészeti körbe, amelyet Mór Tamás, majd Kőfaragó József festőművészek vezettek. Itt megismertem az olajfestés alapjaival is, ami régi álmom volt. Szakköri munkáinkat minden tavasszal bemutatjuk Békásmegyeri közönségének.

2019 februárja óta tagja vagyok a Honvéd Kulturális Egyesület (HKE) Képzőművészeti Tagozata Budapesti Régiójának, ahol szintén sok lehetőség adódik a fejlődésre. A vajai Honvéd Művésztelepen 2018-ban megismertem a linómetszés, 2021-ben pedig a fametszés alapfogásait. Ha tehetem (eddig összesen öt alkalommal), részt veszek mind a honvédségi, mind a „civil” szervezésű alkotótáborokban.

Pár szót a műveimről. A szerencsés véletlen úgy hozta, hogy a Budakalász Írókörnek már a második novelláskötetéhez készíthettem borítótervet és illusztrációkat. Műveim eddig egy önálló kiállításon szerepeltek. 2020-ban Óbudán volt látható 54 alkotásom két hónapig. 2022-ben képeim, örömmre megjelenhettek a katonafestők BPNYKLAB által szervezett tavaszi tárlatán. Egy, a Zrínyi pályázatra készült alkotásomat befogadta a balatonakarttyai MH Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központ. Ez év januárjában került kiállításra a szentendrei Hamvas Béla

Könyvtárban „A rézágyútól a Gripenig” című alkotásom, amely a Magyar Honvédség megalakulásának 175. évfordulójához kapcsolódik. Büszke vagyok a Krúdy Gyuláról készített portréra, ami az író születésének 145. évfordulóján a koszorúzási ünnepség díszje volt, és a legendás Kéhli Vendéglő falára került a többi Krúdy-relikvia közé.

A festészet és a már említett kertbarát-tevékenység mellett nagy kedvvel fotózok. Ennek során idén első díjat nyertem a Kertészek és Kertbarátok Országos Szövetségének fotópályázatán a „Szenderlepke, a magyar kolibri” c. felvételemmel.

A rézágyútól a Gripenig

Koszorúzási ünnepségen a Krúdy Gyuláról készült portrémmal

Festegetek, feleségemmel szépítgetjük a lakásunkat, nyaralónkat, utazgatunk... Na és ott vannak az unokák!

Temetőséta a Fiumei úti Sírkertben

Petőfi Sándor: Vajda Péter halálára című versében így kesereg: „Oh e hazában olyan sok jeles / Sírján ingatja vándor fuvalom / A feledésnek tüskebokrait!”

Az 1846-ban leírt sorok két évszázad múltával is olyan igazságot hordoznak, melyről temetőinkben meggyőződhetünk...

A Fiumei úti Sírkert nem ismeretlen a Pénzügyi tagozat előtt. Nemcsak temetésekre visz arra utunk, hanem évek óta, rendszeres temetőséták keretében ismerkedünk történelmünk jeles, többségében a közbeszédből mára kikopott, a feledés homályába süllyedt nagyságaival is. Most, 2023. október 11-én – az 1848–49-es forradalom és szabadságharc, valamint katonahőseink után –, immáron harmadik alkalommal, irodalmi és művészeti barangolásra indultunk. Sétánkon Jókaitól indulva és a Petőfi családnál befejezve, mintegy félszáz sírrel tekintettünk meg, idézve az ott nyugvók alakjait, sorolva érdemeiket.

Vannak olyan neves irodalmáraink, mint például Ady, József Attila, Babits, Móricz, Karinthy, Faludy, Krúdy, akiknek műveit ma is sokan, előszeretettel olvasgatják, de ki veszi ma kezébe Vas Gereben írásait, holott Jókai után korának második legkedveltebb írója volt. Ám nemcsak nála jártunk, hanem a ledér szerető, az örök múza Léda, a nevelt fiú és titkár Steinfeld Nándor, a törvénytelen gyerekből jeles íróvá vált Hunyady Sándor, a Baudelaire-t elsőként magyarra fordító Reviczky és az élete során a legtöbb dalt író Tóth Kálmán emlék-helyénél is.

Tudja még valaki, hogy ki írta a hazafiúi kötelességről szóló egyik legnagyobb hitvallást? A magyar ódaköltészet első mestere, Virág Benedek pálos szerzetes, aki 1805-ben elsőként adta ki az Aranybulla magyar nyelvű fordítását, akinek sírkövén ezek olvashatók: „Születtem. Szerettem hazámat s dolgoztam érte. Ez az én életem története. Tegyetek ti is így. Tanítsátok utódaitokat, s ha azok is így teszik, akkor Magyarország boldog lesz.”

De útba ejtettünk még festőket, szobrászokat, építészeket, színészeket, orvosokat, akik közül sokak neve a ma emberének már semmit nem mondanak, holott például ott van közöttük Madách, Deák, Vörösmarty, Arany, Jókai egykori kezelőorvosa, a Batthyány tetemét az 1870. évi újratemetésre kiadó és ravatalánál beszédet mondó ferences házfőnök és a hivatalokat már 1826-ban a latin helyett magyar nyelvű beadványokkal bombázó ügyvéd is.

A kellemes időben eltöltött sétánk fő állomása a Petőfi család – Bory Jenő alkotta – impozáns sírmeleke volt, ahol két születési jubileumra is emlékeztünk, így az ismeretlenben nyugvó költőnk születésének 200. és Zoltán fiának 175. évfordulójára. Tagozatunk nevében *dr. Gruber Nándor* ny. dandártábornok és *Vörös Lászlóné* ny. ezredes helyezte el koszorút az emlékhelyen.

„Sokat lehet tanulni a temetőben. Sok kincset lehet ott gyűjteni. Gondolatok és érzések kincsét, ábrándokat és sejtéseket, tanulságokat és erényt” – írta Eötvös Károly. Fél évszázadnyi temetőkutatással a hátam mögött, reménykedem benne, hogy ennek igazságát egyre többen ismerik fel.

Bartos Mihály ny. ezredes
Pénzügyi tagozat

A hősi halált halt tűzszerészekre emlékeztek

A tűzszerész hősök napja alkalmából a hősi halált halt tűzszerészekre emlékeztek, és misét celebráltak a tiszteletükre az Irinyi János laktanyában.

– Azokra a katonáinkra emlékezünk, akik veszélyhelyzetben, háborúban példamutató, bátor emberként viselkedtek. A magyar történelemben számtalan katonahős áldozta az életét a hazáért és a szabadságért. Példaképei ők minden magyar embernek – hangsúlyozta az ünnepi megemlékezésen *dr. Keszthelyi Gyula* ny. dandártábornok, az MH Budapesti Nyugállományúak Klubja elnöke.

Azt is kiemelte, hogy a honfoglalás óta megszámlálhatatlan nemzeti érzelmű ember harcolt Magyarorszáért, és megszámlálhatatlan hős áldozta életét a hazáért.

– Magyarország védelmének érdekében sok honfitársunk békeidőben is hősi halált halt. Ezen a helyen

elsősorban a feladat végrehajtásában a közben elhunyt tűzszerész bajtársaink jutnak eszünkbe, de nem szabad megfeledkezni a többi fegyvernem hőseiről sem – húzta alá a hősökre való emlékezés fontosságát beszéde végén. A megemlékezés folytatásaként *Szilágyi Zsolt Lajos* ezredes, az MH 1. Tűzszerész és Folyamőr Ezred parancsnoka felolvasta Petőfi Sándor: Tiszteljétek a közkatonákat! című versét.

Az Irinyi laktanyában felállított emlékműnél *dr. Keszthelyi Gyula* ny. dandártábornok, *Szilágyi Zsolt Lajos* ezredes, *Horváth Csaba* alezredes, az alakulat parancsnokhelyettese és a hősi halott tűzszerészek hozzátartozói koszorút, virágokat helyeztek el.

A koszorúzást követően *Mikus Tibor* főhadnagy, katolikus táborigazgató lelkész celebrált misét a hősi halottak tiszteletére.

A BPNYKLUB 2023. június 30. – 2023. november 20. között elhunyt tagjai

1. Szemerei János ny. polgári alkalmazott (Rákóczi tagozat) elhunyt 2023. július 3-án 82 évesen,
2. Veres János alezredes (Híradó tagozat) elhunyt 2023. július 11-én 85 évesen,
3. Pásztor István ny. ezredes (Összefgyvernemi tagozat) elhunyt 2023. július 11-én 86 évesen,
4. Ignézi András ny. dadártábornok (Fegyverzeti tagozat) elhunyt 2023. július 12-én 74 évesen,
5. Balogh István ny. őrnagy (Elhelyezési tagozat) elhunyt 2023. július 15-én 91 évesen,
6. Irimods Károly ny. őrnagy (Elhelyezési tagozat) elhunyt 2023. július 15-én 88 évesen,
7. Henzselyné Buzás Margit családtag (Hátországi tagozat) elhunyt 2023. július 26-án 76 évesen,
8. Nagy Imre alezredes (Vegyivédelmi tagozat) elhunyt 2023. július 29-én 93 évesen,
9. Terényi Antal ny. ezredes (Budaörsi tagozat) elhunyt 2023. július 31-én 78 évesen,
10. Muhari Kálmán ny. törzsszászlós (Felderítő II. tagozat) elhunyt 2023. augusztus 1-jén 91 évesen,
11. Németh Júlia ny. ezredes (Pénzügyi tagozat) elhunyt 2023. augusztus 4-én 62 évesen,
12. Vajda László ny. őrnagy (Vegyivédelmi tagozat) elhunyt 2023. augusztus 7-én 78 évesen,
13. Sike József ny. ezredes (Gábor Áron Tüzér tagozat) elhunyt 2023. augusztus 8-án 90 évesen,
14. Magyar József ny. alezredes (Gábor Áron Tüzér tagozat) elhunyt 2023. augusztus 21-én 93 évesen,
15. Háger Lajos ny. törzsszászlós (Felderítő II. tagozat) elhunyt 2023. augusztus 27-én 76 évesen,
16. Lénárt Sándorné családtag (Nőtagozat) elhunyt 2023. szeptember 2-án 102 évesen,
17. Székely Jenő ny. alezredes (Személyügyi tagozat) elhunyt 2023. szeptember 23-án 82 évesen,
18. Gellér Bálint ny. ezredes (Fegyverzeti tagozat) elhunyt 2023. szeptember 23-án 85 évesen,
19. Gelecsényi Györgyné családtag (Vegyivédelmi tagozat) elhunyt 2023. október 2-án 95 évesen,
20. Frank Tibor ny. alezredes (Nemzetbiztonsági tagozat) elhunyt 2023. október 4-én 68 évesen,
21. Czap Istvánné ny. polgári alkalmazott (Budaörsi tagozat) elhunyt október 15-én 76 évesen,
22. Czeilinger Tibor törzsszászlós (Felderítő II. tagozat) elhunyt 2023. október 31-én 79 évesen,
23. Szűcs József ny. őrnagy (Összefgyvernemi tagozat) elhunyt 2023. november 2-án 90 évesen,
24. Muha Lajos ny. alezredes (Repülő és légvédelmi tagozat) elhunyt 2023. november 3-án 92 évesen.

A HOKOSZ tagszervezetei 2023. március 1. – 2023. november 20. között elhunyt tagjai

1. Kiss Tibor polgári személy (Honvéd Nyugállományúak Klubja, Ercsi) elhunyt 2023. március 14-én 84 évesen,
2. Nagy Andrásné családtag (Honvéd Nyugállományúak Klubja, Ercsi) elhunyt 2023. április 13-án 87 évesen,
3. Lóth Gyula ny. alezredes (Honvéd Nyugállományúak Klubja, Ercsi) elhunyt 2023. április 28-án 70 évesen,
4. Suták József ny. törzsszászlós (Honvéd Nyugállományúak Klubja, Ercsi) elhunyt 2023. június 22-én 87 évesen,
5. Veres János ny. alezredes (Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület) elhunyt 2023. július 11-én 85 évesen,
6. Popovics László ny. alezredes (Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület) elhunyt 2023. július 12-én 89 évesen,
7. Szántai József ny. tzs. (Nyugállományú Honvédök Nagytarcsai Egyesülete) elhunyt 2023. augusztus 22-én 84 évesen,
8. Töll Gyula ny. őrnagy (Fegyveres Erők Veszprémi Egyesülete) elhunyt 2023. szeptember 10-én 63 évesen,
9. Cs. Nagy József ny. őrnagy (Fegyveres Erők Veszprémi Egyesülete) elhunyt 2023. szeptember 13-án 93 évesen,
10. Halász Sándor ny. zászlós (Honvéd Nyugállományúak Klubja, Ercsi) elhunyt 2023. szeptember 13-án 61 évesen,
11. Szabó Tibor ny. alezredes (Honvéd Nyugállományúak Klubja, Ercsi) elhunyt 2023. szeptember 18-án 70 évesen,
12. Rigó István ny. alezredes (Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület) elhunyt 2023. szeptember 21-én 78 évesen,
13. Vágner Ferencné családtag (Fegyveres Erők Veszprémi Egyesülete) elhunyt 2023. szept. 24-én 79 évesen,
14. Veres Mihály ny. alezredes (Nyugállományú Honvédök Nagytarcsai Egyesülete) elhunyt 2023. október 7-én 83 évesen.

Emléküket kegyelettel megőrizzük!

A fenti adatok pontosságáért a szerkesztőség nem vállal felelősséget, mert azokat a tagszervezetek adják!

Koszorúzás és gyertyagyújtás. Budapest XIII. kerület önkormányzata és a kerület civil szervezetei az I. és II. világháború áldozatai emlékére állított emlékműnél a II. világháború befejeződésének 78. évfordulója alkalmából ünnepi rendezvény keretében elhelyezték a emlékezés koszorúit, virágait, melyet gyertyák meggyújtása követett. A rendezvényen *Esküdt Lajos* ny. ezredes, a BEOSZ alelnöke mondott beszédet. Részt vettek: *Hiszékeny Dezső* országgyűlési képviselő, *dr. Tóth József* Budapest XIII. kerületi önkormányzat polgármestere, *Tóth Sándor Gábor* ny. ezredes, a TÉBE elnöke, *Fotul József* ny. alezredes, a BPNYKLUB Repülő és légvédelmi tagozata képviselőjében.

A Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége és az MH Budapesti Nyugállományúak Klubja kiadványa

A kiadó címe: 1143 Budapest, Stefánia út 34.

ISSN 2786-4448

Felelős kiadó: Domine János ny. dandártábornok

Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Keszthelyi Gyula ny. dandártábornok

Felelős szerkesztő: Büki Péter ny. alezredes e-mail: hokosz.kronika@gmail.com, telefon: 06(1)262-4254

Szerkesztőbizottság tagjai: Kota Ágnes ny. alezredes (olvasószerkesztő), dr. Gruber Nándor ny. dandártábornok,

Hárai Tibor, Kolossváry Miklós ny. alezredes, Kulcsár István ny. ezredes, Szabó Béla ny. alezredes

Nyomdai kivitelezés: HM Zrínyi Nonprofit Kft.

Pártpolitikai tartalmú írásoknak – Alapszabályunkkal összhangban – nem áll módunkban helyet adni.

A beküldött cikkeket, tudósításokat szerkesztett formában közöljük.

Csak a lapunknak szánt írásokat, fotókat vesszük számításba, másodközlést sem végzünk.

Kéziratokat, fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

STEFÁNIA PALOTA- HONVÉD KULTURÁLIS KÖZPONT

TERVEZETT SZEPTEMBERI PROGRAMJAINK:

2022. szeptember 2. péntek 10-15 óra

TERMÉNYKIÁLLÍTÁS

Az MH Budapesti Nyugállományúak Klubja Kertbarát
Tagozata és a Kertészek és Kertbarátok Országos
Szövetségének csoportos terménykiállítása

2022. szeptember 7-21.

HERBÉLY ELEONÓRA festménykiállítása

Helyszín: Caffé Galéria

2022. szeptember 8. csütörtök 17 óra

KISS KÁROLY HADTUDOMÁNYI KLUB MINDENKI HADTUDOMÁNYA

Dr. Szenes Zoltán ny. altábornagy: A NATO a hatalmi
versengés új korszakában – az új stratégiai koncepció

2022. szeptember 12. hétfő 18 óra

STEFÁNIA IRODALMI TÁRSULAT

„A dal a miénk” - versek a dalokban IV. rész

2022. szeptember 13. kedd 14 óra

ÉBREDÉS - IDŐSKORI PÁRKAPCSOLAT

Előadó: Kertész Adrienn

A rendezvény ingyenes, de regisztrációhoz kötött
a katona.zsuzsanna2@mil.hu e-mail címen.

2022. szeptember 14. szerda 18 óra

UTAZÁS A FÖLD KÖRÜL

TURISZTIKAI ELŐADÁSSOROZAT

ISMERJÜK MEG A CSODÁS EGYIPTOMOT!

Előadó: Czákó Ágnes

A belépés ingyenes, de regisztrációhoz kötött
a jegypenztar@mil.hu e-mail címen.

2022. szeptember 15. - október 7.

KÉPEK – ÉRZÉSEK – LÉTKÉRDÉSEK

Dr. Buda László orvos pszichiáter
képzőművészeti kiállítása és előadása
Helyszín: Stefánia Galéria

2022. szeptember 18. vasárnap 17 óra

ŐSZINDÍTÓ PARTY A MADARAK ZENEKARRAL

Belépő: 1800 Ft

2022. szeptember 19. hétfő 17.30

BIZTONSÁGPOLITIKAI ELŐADÁS-SOROZAT

Wagner Péter: A madridi NATO csúcs eredményei

2022. szeptember 20. kedd 10.30

GONDTALAN ÓRÁK

ÉRZÉSEK ÉS TITKOK „koncert - színház”

Fehér Adrienn - Cserhádi Zsuzsára emlékeztve
12 órától zenél a Pódium bárban a Sétahajó Zenekar.
Belépő: 1800 Ft

2022. szeptember 20. és 27. kedd 18 óra

EZO-TÉR ELŐADÁS-SOROZAT

Asztrológia előadások Gálfi Irén asztrológussal
Belépő: 1500 Ft, 10 alkalmas bérlet: 13000 Ft

2022. szeptember 22. csütörtök 19 óra

BECÉZŐ SZAVAK

A Szentendrei Teátrum és az Orlai Produkciós Iroda előadása

Szereplők: Hernádi Judit, Péter Kata,

Gyabronka József, Horváth Illés, Cseh Judit

Belépő: 5700 Ft, VIP belépő: 6700 Ft

4 alkalmas bérlet ára: 16.000 Ft, 4 alkalmas VIP bérlet ára: 20.000 Ft

2022. szeptember 23. péntek 18 óra

NAUTILUS ZENÉS TÁNCOS VACSORAEST

Belépő elővételben: 1500 Ft Belépő aznap: 1800 Ft

2022. szeptember 24. szombat 10-14 óra

CSALÁDI - EGÉSZSÉG NAP

Gyerekszínház és -koncert, népi játszótér, diabetológus
tanácsadás, masszázs, jóga, látásvizsgálat, szűrőbuszok.

Az egészségügyi vizsgálatok regisztrációhoz kötöttek
az időpontfoglalás miatt (Tel.: 06 1 383 4958)

2022. szeptember 29. csütörtök 18:30

FÚVÓSZENEI INSPIRÁCIÓK

Az MH BHD Budapest Helyőrségi Zenekar koncertje
Belépő: 1500Ft

2022. szeptember 30. - október 21.

BELSŐ TÁJAKON

A HKE Képzőművészeti Tagozata Budapesti Régiójának csoportos
képzőművészeti kiállítása – Helyszín: Caffé Galéria

PROGRAMJAINKRÓL BŐVEBB INFORMÁCIÓ: WWW.BPHKK.HU, WWW.FACEBOOK.COM/HONVEDKULTURALISKOZPONT.

MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár
1143 Budapest, Stefánia út 34-36. • Tel.: 06 1 383-4958 | www.bphkk.hu • www.jegymester.hu

KÉZZELFOGHATÓ HADTÖRTÉNELEM

a Zrínyi Kiadó sorozatának
eddig megjelent kötetei

Élményközpontú ismeretterjesztés

- gazdag képanyaggal
- térképekkel
- korabeli dokumentumokkal
- és hadirelikviákkal

A kötetek **25% kedvezménnyel** megvásárolhatók a kiadó
webáruházában (shop.hmzrinyi.hu), valamint a **könyv- és térképboltban**
(1024 Budapest, Fillér u. 14. | nyitvatartás: hétfőtől péntekig 9.00-16.30)